

رزومه کانون ناشنوایان

مکانی مستقل برای کانون فعالیت‌هایی را در پی داشت که نخستین آن، پس از تأمین بودجه، تهیه مکانی بود که در دسترس تمامی ناشنوایان باشد. بنابراین پس از جست‌وجوی بسیار، آپارتمانی در خیابان کارگر اجاره شد و گام‌های اولیه در جهت فعالیت دوباره کانون برداشته شد. نخستین قدم، اقدام به صدور کارت شناسایی و کارت عضویت برای ناشنوایان بود و برای سهولت ناشنوایان در سفرهای برون مرزی و برای افرادی که قصد سفر خارج داشتند، کارت بین‌المللی صادر گردید. فعالیت کانون سبب شناخت آن و در نتیجه شناخت بیشتر ناشنوایان، نیازهای آنان و مشکلاتشان در جامعه گردید. ناشنوایان به تدریج به عنوان عضوی از اعضای جامعه مطرح شدند و صاحب نام و امتیاز گردیدند.

برای کانون اوراق سربرگ‌دار چاپ شد و تصویب شد در مکاتبات، از جمله نامه‌نگاری با مراکز ناشنوایان سایر کشورها، از اوراق رسمی استفاده شد. در این دوره و برای نخستین بار، کتابهایی در زمینه آموزش و پرورش، روان‌شناسی و رفاه و مسائل اجتماعی آنان به قلم محمود پاکزاد به نگارش درآمد و برای شناخت بیشتر کانون، برخی از آنان به نام کانون منتشر گردید؛ در حالی که کانون هیچ‌گونه سهمی در انتشار آنها نداشت.

کانون ناشنوایان ایران، در شانزدهم اسفند ۱۳۳۹ به نام کانون کروات‌های ایران به ثبت رسیده بود و در مجمع عمومی فوق‌العاده در سوم بهمن ۱۳۸۲ اساسنامه جدید آن با نام کانون ناشنوایان ایران به تصویب رسیده است.

هیئت مؤسس: در جزوه منتشر شده به مناسبت بیست و پنجمین سال تأسیس کانون یک گروه هشت نفری، همگی ناشنوا، به اسامی زیر، به عنوان اعضای هیئت مؤسس کانون معرفی شده‌اند:

علی سرتیپی، رضاقلی شهیدی، محمد مرصعی، محمدعلی حکیم باشی، حسین میرجلالی، شعبان رئیس دانا، میرزا آقا همایونفر، حسین میرحسینی. از این گروه جز رضاقلی شهیدی و حسین میرجلالی، همگی به رحمت ایزدی پیوسته‌اند. ولی تاکنون نام همه افراد خیراندیش شنوایی که به تشکیل کانون و تهیه و ثبت اساسنامه آن کمک کرده‌اند معلوم نشده است.

شادروان علی سرتیپی، نخستین رئیس هیئت مدیره کانون، در مقاله‌ای با عنوان «گفتاری چند با هموطنان عزیز» در نشریه شماره یک پاییز ۱۳۴۲ کانون کروات‌های ایران، چنین نوشته است: «این محرومیت، من و سایر همدردانم را بر آن داشت که به خاطر حفظ حقوق بشری خود و یاری و کمک به هم‌نوعان خویش، با کمک چند نفر از افراد خیراندیش شنوا، کانون کروات‌های ایران را تشکیل داده و اساسنامه آن را در هفده ماده به ثبت برسانیم.»

جالب توجه اینکه «حقوق بشر» مورد اشاره شادروان علی سرتیپی در ۱۳۴۲، عنوان یکی از کمیسیون‌های علمی کنگره جهانی ناشنوایان در مونترال کانادا در تابستان ۱۳۸۲ بود.

وضع حقوقی کانون: کانون سازمانی غیردولتی، غیرسیاسی، غیرانتفاعی و عام‌المنفعه است. درباره عام‌المنفعه بودن کانون این توضیح لازم است که چون خدمت کانون به ناشنوایان یک خدمت اجتماعی است، شنوایان نیز از وجود آن به طور غیرمستقیم بهره‌مند می‌شوند.

کانون ناشنوایان ایران

قدیمی‌ترین تشکلی که از زمان سابق برجا مانده و قدمت آن به ۱۳۳۹ باز می‌گردد یعنی بیش از نیم سده (۵۶ سال) سابقه دارد. ابتدا درباره کانون مرکزی در تهران گزارشی عرضه و سپس شعبه‌های آن در شهرها معرفی می‌شود.

این مرکز مهم‌ترین و قدیمی‌ترین سازمان غیردولتی ناشنوایان در ایران است که در ۱۳۳۹ در تهران به همت چند ناشنوا با نام کانون کروات‌های ایران تأسیس شد. این کانون، شعبه‌های متعددی در مراکز استانها و شهرستانها دایر کرده و عضو رسمی فدراسیون جهانی ناشنوایان است.

خطمشی کانون، انجام خدمات آموزشی و فرهنگی و توان‌بخشی است که مسئولیت آن را سالها بهروز مبشری برعهده داشت.

تاریخچه: در ۱۳۳۹ که کانون ناشنوایان ایران به همت گروهی از ناشنوایان تشکیل گردید، محل و مکانی نداشت. مدتی در قهوه‌خانه آیین در بازار، و زمانی در قهوه‌خانه‌ای در خیابان باب‌همایون، ناشنوایان گرد هم می‌آمدند و درباره مشکلات و گرفتاریهای قشر ناشنوا بحث و گفت‌وگو می‌کردند.

پس از بازگشت دکتر محمود پاکزاد از آمریکا و فراغت از تحصیل و انتخاب وی به دبیر کلی کانون ناشنوایان ایران و انتصاب او به سمت مشاور عالی فدراسیون ورزشهای ناشنوایان، نامبرده در پی مذاکره با مسئولان فدراسیون ورزشی ترتیبی داد تا مسئولان کانون هفته‌ای یک‌بار، در روز و ساعاتی معین با تشکیل جلسات هیئت مدیره در محل فدراسیون در کاخ ورزش، به فعالیت‌های کانون نظم دهند.

گرچه این امر سر و سامانی بهتر به فعالیت‌های کانون داد و تشکیل جلسات هفتگی را ترتیبی منطقی بخشید و برای مراجعه‌کنندگان تسهیلاتی فراهم شد، اما اولاً، به دلیل عدم استقلال و تبعیت از فدراسیون، گردهمایی ناشنوایان تابع فعالیت زمانی فدراسیون ورزشی بود و زمانی که فدراسیون یا کاخ ورزش تعطیل بود، جلسات کانون نیز ناچار تعطیل می‌گردید؛ دوم اینکه اشتراک مکان با فدراسیون ورزشی در مواردی سبب نفوذ خواسته‌های فدراسیون و تحمیل دیدگاهها به هیئت مدیره کانون می‌گردید.

هر چند به دلیل آنکه دبیر کل که در عین حال مشاور عالی فدراسیون ورزشی نیز بود، کوشید کانون را مستقل نگاهدارد، در مواردی تداخلی هر چند ناچیز به وجود می‌آمد و گهگاه فعالیت‌های کانون را محدود می‌کرد.

نخستین رئیس هیئت مدیره کانون، مرحوم علی سرتیپی بود. پس از فوت سرتیپی برای مدتی در کار کانون وقفه ایجاد شد و فعالیتها محدود گردید و کسی حاضر به پذیرش مسئولیت نبود تا اینکه انتخابات تعیین هیئت مدیره پس از چهارده سال انجام گرفت و هیئت مدیره جدید کانون، هادی معیری را به ریاست هیئت مدیره و محمود پاکزاد را به دبیر کلی کانون انتخاب کرد.

با توجه به تجارب گذشته، با همه نبوده‌ها و کمبودها، نخستین هدف هیئت مدیره جدید، داشتن محلی مستقل برای کانون بود. فکر داشتن

خدمات کانون: خدمات کانون به ناشنوایان که در یک عبارت کلی، خدمات حمایتی از ناشنواست، دو گونه است: حمایت جمعی، حمایت فردی. در حمایت جمعی، کانون به طور کلی برای بهبود کیفیت زندگی ناشنوایان با پیشنهاد وضع قوانین لازم و اتخاذ تدابیر اداری مناسب و اعلام دیدگاههای خود در امور مربوط به ناشنوایان، از جمله آموزش اطفال ناشنوا، بهداشت و امور توان بخشی و اشتغال آنان و پی گیری قبول و اجرای این خواستهها فعالیت دارد. در حمایت انفرادی کانون از ناشنوایان خدمات اصلی کانون عبارت است از: تهیه توصیه نامه خطاب به هر مقام و هر مؤسسه برای کمک به حل مشکل و تأمین خواست هر ناشنوایی که به کانون مراجعه کند. این توصیهها غالباً مؤثر است؛ صدور کارت شناسایی داخلی که ارائه آن، موجب کمک به ناشنوای دارنده کارت می گردد؛ صدور کارت شناسایی بین المللی؛ اعزام رابط زبان اشاره به مراجع انتظامی و قضایی و اداری برای کمک به ناشنوایان و انجام وظیفه مراجع مزبور در رابطه با ناشنوایان از جمله کمک به اداره راهنمایی و رانندگی در برگزاری آزمون و صدور گواهینامه رانندگی برای ناشنوایان؛ تهیه و توزیع برچسب نشان ناشنوا برای مشخص کردن اتومبیلهایی که ناشنوایان می رانند؛ میانجی گری در رفع اختلافات بین ناشنوایان و کارفرمایان و اختلافات خانوادگی آنها و معرفی ناشنوایان به ادارات نظام وظیفه برای صدور کارت معافیت دایم از خدمت. چون از محل کانون، افزون بر انجام امور اداری آن (تشکیل جلسات هیئت مدیره و پاسخگویی به مراجعات) استفاده باشگاهی نیز می شود و کانون محل تجمع و دیدار ناشنوایان و وقت گذرانی آنها با گفت و گو و بازی شطرنج و تماشای تلویزیون و تشکیل کلاسها و جلسات آموزشی نیز هست، ناشنوایان، کانون را خانه دوم خود می دانند.

گردهمایی: یکی از فعالیتهای مدیریت کانون، برگزاری گردهمایی مسئولان استانها و شهرستانهای کانون برای تعامل و تبادل نظر بیشتر بوده است.

در چهارمین گردهمایی اساسنامه کانون ناشنوایان ایران که در خرداد ماه ۱۳۸۱ در مشهد برگزار گردید، بازسازی اساسنامه کانون و تجدید نظر مالی توسط ۴۴ نفر از رؤسای کانون در دستور کار قرار گرفت. رؤسای کانون با توجه به گرایشی که به سمت غیردولتی و خصوصی شدن حمایت از معلولیتها صورت می گرفت حل مشکل ناشنوایان کشور را در دو مرحله امکان پذیر می دانستند؛ ابتدا اطلاع رسانی و آگاهی دادن به جامعه و شناساندن حقوق ناشنوایان و بعد، ارتباط با ارگانها و طرح مسائل و مشکلات ناشنوایان و متقاعد نمودن جامعه نسبت به پذیرش ناشنوایان. این امر مهمتر از همه به دست صدا و سیما امکان پذیر است. شرکت کنندگان در این گردهمایی اقدام تشکلهای غیردولتی را عامل مؤثری در حل مشکلات ناشنوایان و ارتقای سطح علمی، رفاهی و اجتماعی آنان تلقی کردند.

تشکیلات عمومی: کانون ناشنوایان ایران، به عنوان مرجع عالی تصمیم گیری کانون از یک نماینده از هر یک از کانونهای سراسر کشور تشکیل می شود. در این مجمع، رئیس هیئت مدیره کانون، نماینده ناشنوایان مقیم تهران است و در انتخابات هیئت مدیره و بازرسان مکلف است رأی اکثریت ناشنوایان مقیم تهران را به مجمع عمومی اعلام کند.

هیئت مدیره کانون مرکب از ده ناشنواست که هفت تن از آنان عضو اصلی و سه تن دیگر، عضو علی البدل اند، مدت انجام وظیفه هیئت مدیره دو سال است. مجمع عمومی دو ناشنوا را نیز به عنوان بازرس برای مدت یک سال انتخاب می کند. عضو کانون می تواند شخص حقیقی یا حقوقی باشد. عضویت سه گونه است: اصلی، وابسته، افتخاری.

منابع مالی: منابع مالی کانون عبارت است از: هدایا، کمکها و اعانات اشخاص و کمک مؤسسات دولتی و غیردولتی و حق عضویت. در امور جاری کانون بیشتر از حق عضویت و کمک دولت استفاده می شود و برای تکمیل ساختمان کانون در شهرک قدس، بیشتر از کمک دولت و اشخاص استفاده شده است.

عضویت: کانون ناشنوایان ایران از یازدهم ژانویه ۱۹۹۵ با فعالیت دبیر کل وقت کانون، به عضویت اصلی فدراسیون جهانی ناشنوایان پذیرفته شده که این فدراسیون در سیستم سازمان ملل متحد وابسته به چهار مؤسسه تخصصی سازمان ملل متحد است و این چهار مؤسسه عبارتند از: شورای اقتصادی و اجتماعی، سازمان آموزشی و علمی و فرهنگی یونسکو، سازمان بین المللی کار، سازمان بهداشت جهانی.

کانون به فدراسیون جهانی ناشنوایان حق عضویت می پردازد و به عنوان عضو اصلی در مجمع عمومی فدراسیون نماینده و حق رأی دارد و از راه نشریات فدراسیون به آخرین اخبار و تحولات فکری و علمی و عملی در امور ناشنوایان در سطح جهان دست می یابد.

اساسنامه جدید کانون: اساسنامه جدید کانون، مصوب مجمع عمومی فوق العاده در سوم بهمن ۱۳۸۲ است که از نظر ساختاری و اصول، اداره کانون را در مرحله جدیدی از حیات خود قرار می دهد. با تأسیس و وجود بیش از شصت کانون ناشنوایان در سراسر کشور و احتمال تأسیس کانونهای دیگر در آینده، حفظ وحدت و هماهنگی کلی ناشنوایان و کانونها با اجرای اساسنامه جدید کانون مقدور خواهد بود.

آری، ناشنوایان به عنوان یک اقلیت فرهنگی طی ۴۴ سال روزگار پر تلاطم، نه فقط سازمان خود را حفظ کرده اند، بلکه با تصویب اساسنامه جدید، کانون را از نظر ساختاری از یک سازمان ساده ناشنوایان به یک فدراسیون یا اتحادیه کانونها تبدیل کرده اند؛ به گونه ای که اینک کانون ناشنوایان ایران، کانون کانونهای سراسر کشور است و اجرای درست و دقیق این اساسنامه، راهگشای پیشرفتهای آینده جامعه ناشنوای ایران خواهد بود.

تأسیس محل دایمی: یکی از دغدغه های مهم کانون ناشنوایان ایران در طول حیات چهل ساله خود، داشتن مکانی مناسب، مستقل و آبرومند برای انجام امور کارهای ناشنوایان، پاسخگویی و انجام کار مراجعان، برخورداری از امکاناتی مناسب برای برگزاری سمینارها و جشنها، تشکیل کلاسهای هنری، آموزشی، اجتماعی و تخصصی و به طور کلی، محل دایمی و چند منظوره بوده است.

فکر داشتن مکانی مستقل برای کانون قشر ناشنوایان کشور، از جمله مشغله های فکری سالهای متمادی دبیر کل کانون نیز بود و این موضوع به صورت یک آرزو و خواسته برای وی و بسیاری از ناشنوایان به عنوان امری جدی و اولیه همواره مطرح بوده است. ولی به دلایل مختلف از جمله عدم همکاری و همراهی برخی نهادهای مسئول که باید در کنار کانون بوده و در واقع یار و یوری برای کانون باشند، متأسفانه به توفیق افتاده بود، تا اینکه با همکاری و کوشش مستمر پاکزاد و همیاری

مالی از سوی خانم امیری (سروش) اهداء شد. این خانواده به دلیل داشتن چند فرزند ناشنوا، ضرورت‌ها و اقتضائات این قشر را به خوبی درک می‌کردند. پیش از این هم، افزون بر همکاری‌های معنوی با کانون، در شرایط مختلف از هرگونه همراهی و مساعدت با این نهاد، دریغ نمی‌ورزید. مساعدت‌های این خاندان با طرح‌های خدماتی، عمرانی و فرهنگی ناشنوایان در تاریخ فعالیت‌های ایشان ماندگار است.

با توجه به اطمینانی که همگان، به خصوص دبیر کل کانون به خانم امیری داشتند، قرار شد مخارج مربوط به ساختمان کانون با نظر و نظارت ایشان و مشورت هیئتی از جمله آقای هادی معیری، رئیس کانون، مرتضی پیروزی، نایب رئیس و مهندس حمید امیری، مهندس ناظر ساختمان صورت گیرد و گزارش نهایی کار به دبیر کل داده شود. آقای مهندس حمید امیری، افزون بر نظارت بر کار ساختمان که آن را افتخاری انجام می‌داد، در تهیه نقشه اولیه ساختمان سهمی مؤثر داشته است و مرحوم مهدی امیری، فرزند دیگر خانم امیری نیز در ترسیم نقشه اولیه ساختمان زحمات قابل توجهی کشید.

پس از تهیه نقشه نهایی که با تغییراتی برای زیباسازی و استفاده بهینه ساختمان از سوی شرکت آتک و به دستور معاونت وقت عمران و مهندسی شهرداری به عمل آمد، قرار شد با حضور معاونت امور اجتماعی شهرداری، آقای مهندس حقانی، کلنگ ساختمان بر زمین زده شود که متأسفانه با توصیه غلط شهردار وقت منطقه دو، به بهانه اینکه همسایگان اعتراضاتی دارند و ممکن است مشکلاتی فراهم کنند، معاونت امور اجتماعی را که به دفعات با کانون همراهی کرده بودند، از حضور بر سر زمین و مراسم کلنگ‌زنی منع کرد؛ بنابراین مراسم کلنگ‌زنی با حضور دبیر کل کانون، رئیس هیئت مدیره، شماری از ناشنوایان و اولیای آنها، مرحوم خانم امیری و آقای مهندس عباسیان، رئیس جمعیت اولیای

ناشنوایان، به دست خردسال ناشنوا، عباسیان، بر زمین زده شد. در این مراسم، دبیرکل کانون طی سخنانی، با قدردانی از حضور مدعوین گفت که در این محل ساختمانی مجهز برای کانون، شامل سالن اجتماعات و نمایش فیلم، کلاسهای مختلف برای دروس تخصصی، اجتماعی و هنری، محلی برای تجمع همه روزه ناشنوایان، چایخانه، قسمتهای اداری، نمازخانه، پلی‌کلینیک شنوایی، سوئیت و خوابگاه برای مراجعان شهرستانی و احیاناً میهمانان ناشنوای خارجی و تعاونی مصرف برای ناشنوایان، خانواده آنان، مربیان مراکز آموزشی ناشنوایان و اهالی محل بنا خواهد شد که با یاری خداوند متعال و کمک و کوشش همگان، حدود ۵۵۰ میلیون ریال که در آن زمان برای انجام ساختمان پیش‌بینی شده بود، تأمین و جمع‌آوری گردید که مقداری صرف انجام کارهای اولیه، خرید آهن‌آلات و اسکلت فلزی ساختمان شد و بقیه در حسابی تحت نظارت خانم امیری در یکی از بانکها به نام سه تن از ناشنوایان آقایان: هادی معیری، حمید امیری و خسرو خوشپور نگهداری شد تا منحصراً برای انجام امور ساختمان مصرف گردد.^۱

سازمان عمران شهرک قدس، کانون موفق به دریافت زمینی مناسب در فاز هفت شهرک غرب گردید. زمینی که از نظر موقعیت، مناسب و از نظر ارزش مادی در حدی بسیار بالاست. در این میان، اقدام وراثت مالک محل استیجاری قدیمی کانون در خیابان کارگر، که با همدستی شهرداری منطقه، چندین بار در ورودی کانون را تیغه‌چینی و مسدود کرده و به آزار و ایجاد مزاحمت برای ناشنوایان پرداخته بودند، به انجام این خواسته و فکر، سرعت بخشید و در واقع تلنگری بود که به فعالیت مستمر و مداوم دبیر کل کانون برای دریافت مکان یا زمینی مناسب برای ایجاد ساختمان، جهتی منطقی داد.

فعالیت‌های اولیه منجر به دریافت آپارتمانی در فلکه دوم صادقیه با همیاری و همراهی برخی مقامات شهرداری، از جمله آقای بنیسی، مسئول وقت املاک کمیسیون ماده پنج شهرداری به صورت اجاره رایگان شد. به عبارتی مکان فعلی کانون در صادقیه، به کانون هدیه گردید.

گرچه با استقرار در محل جدید کانون در صادقیه، موقتاً نیاز کانون برطرف شده بود، ولی هنوز فکر ایجاد مکانی مستقل و دائمی که فضای کافی داشته و متعلق به خود کانون باشد، فکر پاکزاد را به خود مشغول کرده بود. از این روی، به موازات استقرار در آپارتمان صادقیه، تلاش برای دریافت زمینی مناسب شدت یافت تا در نهایت منجر به واگذاری زمین شهرک غرب گردید. کانون در ۱۳۷۲ در محل اهدایی شهرداری در فلکه دوم صادقیه مستقر شد و در همان اوان، قرارداد دریافت زمین بین کانون و سازمان عمران منعقد گردید.

نخستین گام در انجام این مهم به کمک این افراد برداشته شد: مهندس سید محسن رئوف، مسئول وقت سازمان عمران؛ آقایان مقدس‌زاده و عظیمی از مسئولان دفتر فروش سازمان عمران؛ مهندس لسانی مسئول بخش مهندسی آن سازمان.

پس از تحویل زمین، کانون به تهیه مقدمات ساخت و ساز، برای ساختمانی مناسب شوون و شایسته نوع فعالیت‌های ناشنوایان پرداخت. رایزنی با صاحبان تخصص‌های گوناگون و انجام مطالعات گسترده برای طراحی ابعاد این ساختمان، وقت و امکانات فراوانی می‌طلبد. غیر از اینها، تهیه بودجه کافی، بسیار مهم بود و باید منابع دولتی و مردمی شناسایی و با آنها ارتباط برقرار می‌شد و برای گفتگو و مذاکره برنامه‌ریزی می‌گردید. پیش‌بینی اولیه کارشناسان، نیاز به پانصد میلیون ریال از مرحله نخست تا تکمیل نهایی بود. این بودجه به سرعت باید تهیه می‌شد و فعالیت‌های ساختمانی بی‌درنگ آغاز می‌گردید زیرا خطراتی در کمین بود؛ از جمله امکان تصرف آن زمین از سوی دیگران وجود داشت.

نخستین گام، ملاقات دبیر کل کانون با مهندس مروت، مشاور وزیر وقت مسکن و جلب موافقت وزیر برای مساعدت بیست میلیون ریال به کانون بود. این اولین مساعدت مالی و دستمایه‌ای برای آغاز کار ساختمان گردید. به موازات اقدامات مستمر تهیه بودجه، نقشه ساختمان نیز تهیه و ترسیم گردید و به شهرداری منطقه دو تسلیم شد. شهرداری پس از بازدید نقشه و بررسی آن، مبلغ یکصد و هفتاد میلیون ریال به عنوان عوارض ساختمان و کسری پارکینگ از کانون مطالبه کرد که پاکزاد طی مذاکره با مسئولان شهرداری گفته بود که حتی ثروت تمامی ناشنوایان تهران، چنین مبلغی نمی‌شود. بنابراین، موضوع طی نامه‌ای به کمیسیون ماده پنج شهرداری ارجاع گردید و ضمن توضیح حضوری به ریاست وقت کمیسیون ماده پنج، ایشان در حاشیه نامه کانون دستور دادند که عوارض هنگام فروش ساختمان کانون اخذ شود که بدین ترتیب موضوع اخذ عوارض منتفی شد؛ زیرا محل کانون هرگز فروختنی نخواهد بود.

گام بعدی توسط خاندان امیری برداشته شد و مبلغ قابل توجهی کمک

۱. شکست سکوت، ش ۳ و ۲، پاییز ۱۳۸۱، ص ۸۷؛ پاکزاد، محمود، هیاهو در دنیای سکوت، تهران، سازمان چاپ و انتشارات، ۱۳۷۴؛ باغچه‌بان، ثمنه، بهره ناشنوایان، تهران، امیرکبیر، بی‌تا؛ جزوات کانون ناشنوایان ایران؛ دانشنامه ناشنوایان، ص ۱۰۰۲-۱۰۰۵.

کانون‌های شهرستان‌ها

حقوقی ناشنوایان استان مازندران. این کانون به اهتمام ناشنوایان استان مازندران، به ویژه تلاشهای خانم مهری شهابی در ۱۳۷۹ بنیانگذاری شد و در ۱۳۸۰ با ثبت آن، رسماً فعالیت خود را آغاز کرد و برنامه‌های گوناگونی برای ناشنوایان اجرا کرد. از جمله برنامه‌هایی برای رشد روحیه و افزایش تخصص ناشنوایان، کلاسهای آموزشی صنایع دستی، طراحی، خیاطی، رایانه.

هم‌اکنون این کانون با هیئت مدیره‌ای اداره می‌شود که خود ناشنوایان آنان را برمی‌گزینند.^۱

کانون ناشنوایان قم

این کانون در ۱۳۸۰ با همت و پیش‌قدمی چند تن از ناشنوایان قم و با اخذ مجوز از کانون ناشنوایان ایران تأسیس شد. در تأسیس آن بیشتر دانش‌آموزان مدرسه بلال حبشی مشارکت داشتند. به گونه‌ای که هیئت مدیره اولیه آن از بین ناشنوایان محصل در آن مدرسه برگزیده شدند و هزینه‌های اولیه آن را نیز سازمان بهزیستی قم تأمین می‌کرد.

با تلاش شماری از ناشنوایان عضو در کانون، اساسنامه جدیدی در ۱۳۸۱ به تصویب رسید که در آن خط‌مشی کانون کاملاً غیردولتی و مردمی تعریف شده بود. پس از ثبت، کانون، فعالیتها را گسترده‌تر و بدون وابستگی به هیچ نهاد و سازمانی آغاز به کار کرد. البته در عمل با سازمان بهزیستی استان هماهنگی‌هایی دارد.

فعالیت‌های جاری کانون، عبارت است از: برگزاری اردوهای تفریحی و علمی؛ برگزاری مراسم مذهبی و همایش علمی؛ اجرای مسابقات ورزشی؛ اجرای فعالیتهای جمعی؛ هنری و فرهنگی؛ برگزاری کلاسهای آموزشی، مانند روخوانی قرآن.

از دیگر فعالیتهای این کانون، مشاوره دادن به ناشنوایان برای رفع مشکلات آنان، کاریابی و ایجاد اشتغال برای ناشنوایان و تأمین برخی نیازهای مادی و رفاهی آنان است.

امکانات، هزینه‌ها و برنامه‌های این کانون، اعم از فضای اداری، کتابخانه و ... بسیار کم و ضعیف است. اعضای آن از ۱۳۷ به ۲۵۰ نفر رسیده است که نیمی دختر و نیمی پسر هستند. از بین این اعضا یک پنجم بی‌سواد هستند و بقیه بیشتر در مقطع ابتدایی تا متوسطه مشغول تحصیل‌اند. دو دانشجو نیز در بین این افراد وجود دارند.^۲

کانون ناشنوایان اصفهان

کانون ناشنوایان استان اصفهان در ۱۳۷۲ با همت و تلاش چند ناشنوای دلسوز و پیش‌کسوت به نامهای مهرداد تربیت، محمد سجادی‌فر، کمال سهیلی، فرهاد خسروی و مرتضی علوی تأسیس گردید.

با توجه به اهداف قید شده در اساسنامه کانون ناشنوایان ایران، کانون اصفهان ارتقای سطح علمی، اجتماعی و رفاهی ناشنوایان را جزء اهداف اساسی و اولیه خود قرار داد.

اعضای هیئت مدیره این کانون در جلسه مجمع عمومی انتخاب

۱. دانشنامه ناشنوایان، ص ۱۱۴۳.

۲. دانشنامه ناشنوایان، ص ۱۰۰۱-۱۰۰۰.

کانون ناشنوایان بروجرد

این کانون، مرکزی غیردولتی برای انسجام بخشیدن به فعالیتهای فرهنگی-اجتماعی ناشنوایان است که در ۱۳۷۳، رسماً فعالیت خود را آغاز کرد و خط‌مشی آن، حمایت از ناشنوایان در زمینه‌های مختلف: ورزشی، خانوادگی، علمی، هنری و فعال کردن آنان در عرصه‌های مختلف بوده است. کانون، از نظر سازمانی، وابستگی‌ای به نهادهای دولتی ندارد؛ ولی فعالیتهای خود را با سازمان بهزیستی هماهنگ می‌کند و با برخی از ارگانهای حکومتی نیز همکاری دارد. آقای حمید غدیرپور، که خود، ناشنوای و دارای دیپلم گرافیک است، مسئولیت این کانون را برعهده دارد و آقای غلام بروچی، که دارای مدرک کارشناسی الاهیات و معارف اسلامی است، به عنوان دبیر کل در این کانون، فعالیت می‌کند.^۱

کانون ناشنوایان چهار محال و بختیاری

با هدف آموزشهای جنبی، گردهمایی‌ها و تأمین حقوقی، اجتماعی و فرهنگی ناشنوایان استان و با همت برخی از ناشنوایان استان، این کانون در ۱۳۷۹ شکل گرفت و در ۱۳۸۱ به ثبت رسمی رسید. اهداف اولیه که برای کانون در نظر گرفته شد، عبارت بودند از: جذب امکانات فرهنگی و رفاهی برای ناشنوایان، معرفی و شناساندن استعدادهای ناشنوایان، توسعه خدمات توان‌بخشی، مشاوره با خانواده‌های ناشنوایان و خود آنها، حمایت عملی و معنوی و فکری از ناشنوایان. این کانون غیردولتی و غیرانتفاعی است، ولی با سازمان بهزیستی همکاری دارد. تا کنون با نهادهایی همچون سازمان اوقاف و امور خیریه، جمعیت هلال احمر، اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی برای دستیابی به اهداف مزبور همکاری کرده است.

هم‌اکنون بابک قاسمی‌نژاد به عنوان رئیس هیئت مدیره و علی‌رضا یوسفی به عنوان دبیر کانون به مدیریت کانون اشتغال دارند.^۲

کانون ناشنوایان مازندران

مرکزی است برای آموزشهای جنبی و تأمین فرهنگی و اجتماعی و

۱. دانشنامه ناشنوایان، ص ۲۴۸.

۲. دانشنامه ناشنوایان، ص ۵۵۳.

تحصیلات خود را در مقطع دبستان و راهنمایی در مدرسه ویژه ناشنوایان در شهرستان سیرجان و دوران دبیرستان را در شبانه‌روزی ناشنوایان شهرستان کرمان گذراند و با مدرک تحصیلی دیپلم فنی-حرفه‌ای با گرایش تأسیسات دانش‌آموخته شد.

بهزاد در پانزده سالگی زمانی که در کرمان مشغول تحصیل بود، پدرش را از دست داد و تمامی بار خانه به دوش مادرش افتاد.

بهزاد پس از کسب دیپلم به علت مشکلات زندگی و عدم دسترسی به تحصیلات عالی در ۱۳۷۸ در کارخانه پلی‌تک سیرجان مشغول به کار شد. در سوم اردیبهشت ۱۳۷۹ در گردهمایی که از سوی کانون ناشنوایان تهران برگزار شده بود به عنوان عضو هیئت مدیره کانون ناشنوایان استان کرمان انتخاب شد.

پس از نه ماه فعالیت در کانون ناشنوایان استان و آشنایی با امور آنها، در صدد تأسیس کانون ناشنوایان در شهرستان سیرجان بر آمد و به تنهایی در این راستا شروع به فعالیت کرد و در جلساتی که با ناشنوایان سیرجان برگزار کرد، آنها را با این کانون و اهداف آن آشنا کرد و در پی‌گیریهای مداوم و متعدد و مسافرت‌های مکرر به تهران و کرمان، سرانجام توانست موافقت مسئولان این مراکز را جلب و اجازه‌نامه تأسیس این کانون را در بهمن ماه ۱۳۷۹ دریافت کند و با جلب حمایت از اداره بهزیستی شهرستان سیرجان، دفتر این کانون را در این اداره تأسیس و پس از انجام سایر مراحل قانونی، این کانون را به ثبت رساند.

شهرستان سیرجان دارای ۱۷۰ ناشنوا و کم‌شنواست که با تأسیس این کانون تا حد امکان مکان مناسبی برای فعالیتهای آنها ایجاد شده و ناشنوایان به طور مداوم به این مرکز رفت و آمد دارند.

اعضای کانون ناشنوایان این شهرستان، برای نخستین بار در چهارمین گردهمایی مسئولان سراسری کانونهای ناشنوایان کشور در شهرستان کرچ شرکت کردند. برخی از فعالیتهای این کانون عبارت‌اند از: انجام برنامه‌های ورزشی و آموزشهای ورزشی، تهیه لباس و دیگر امکانات ضروری برای ناشنوایان بی‌بضاعت و اهدای هدیه ازدواج، برنامه‌های فرهنگی، نمایش فیلم، شرکت در مسابقات ورزشی ناشنوایان، برگزاری سفرهای زیارتی و تشکیل کلاسهای آموزش فنی و هنری و صنایع دستی مانند: گل‌سازی و خیاطی.^۱

کانون ناشنوایان کرمان

کانون ناشنوایان کرمان در ۱۳۷۹ به همت سازمان بهزیستی و آموزش و پرورش استثنایی و شماری از اولیای ناشنوایان راه‌اندازی شد. هدف از تشکیل کانون، توسعه ارتباطات محلی برای تجمع ناشنوایان، رشد توانایی و شکوفایی استعدادها بالقوه، دوری از انزواطلبی، رفع مشکلات شخصی و خانوادگی، استفاده از امکانات رفاهی، تأمین حقوق اجتماعی و غیره است.

ارکان کانون عبارت‌اند از: هیئت امنا، هیئت مدیره شش نفره و یک مسئول هیئت مدیره یا دبیر. این کانون دارای اساسنامه و نیز مجوز از کانون ناشنوایان ایران است.

شمار اعضای کانون که تشکیل پرونده داده و عضو اصلی این کانون هستند، ۳۴۹ نفر است که همگی در سنین بالای پانزده سال هستند. آمار غیررسمی ناشنوایان استان بیش از سه تا چهار هزار است.

اساسنامه کانون، که فعالیتهای کانون بر اساس آن تنظیم شده است، همان اساسنامه کانون ناشنوایان ایران مصوبه سال ۱۳۳۹ است. البته

می‌شوند. سرفصلهای فعالیتهای هیئت مدیره عبارت است از:

۱. مراجعات به مؤسسات عام‌المنفعه که خانواده‌های بی‌بضاعت ناشنوا را تحت پوشش قرار می‌دهد؛ کمک هزینه ازدواج و تجهیزیه برای زوجهای ناشنوا؛ تأمین مصالح ساختمانی و کمک در ساخت مسکن ناشنوایان؛ ۲. همکاری با بانکها و مؤسسات اعتباری جهت دریافت تسهیلات برای وام ازدواج و تولید فرش دستباف؛ تسهیلات وام جعاله و تعمیر مسکن به اعضای خانواده‌های ناشنوایان؛ تسهیلات وام کشاورزی و دامداری و اعطای آن به ناشنوایان؛ ۳. تأسیس صندوق قرض‌الحسنه ناشنوایان.

مدتی مسئولیت کانون بر عهده خانم سلیمه رضانی بود. مهرداد تربیت (مت. ۱۳۴۱) ریاست کنونی کانون را بر عهده دارد. او در مصاحبه با دانشنامه ناشنوایان اعلام داشت: کانون ناشنوایان در ۱۳۷۲ با تلاش چند تن از ناشنوایان اصفهان بدون هیچ‌گونه امکاناتی تأسیس شد. با همکاری مسئولان استان، مجوزهای لازم را اخذ کرد و پس از برگزاری انتخابات مربوط و تشکیل جلسه مجمع عمومی در ساختمان مجمع ناشنوایان شهید اژه‌ای وابسته به سازمان بهزیستی اصفهان، مستقر شد. با گذشت زمان و پی‌گیریهای به عمل آمده از سوی اعضای هیئت مدیره، معضل و مشکل بودجه کانون مرتفع گردید و خوشبختانه اکنون با کمک مردم تا حدودی استقلال خود را به دست آورده است.

در کانون ناشنوایان هزار پرونده تشکیل شده است، اما مطابق آمار در سطح استان حدود ۲۵ هزار ناشنوا شناسایی شده است. بزرگ‌ترین مشکل ناشنوایان ازدواج، ارتباط با شنوایان و روابط اجتماعی، اشتغال، آموزش و تحصیل است.

یکی از اعضای مدیریت کنونی، کمال سهیلی، به عنوان رئیس هیئت مؤسس و بازرس کانون ناشنوایان است. او دوازده سال با کانون همکاری داشته و از بدو تأسیس، شش سال به عنوان ریاست کانون و شش سال هم به عنوان بازرس خدمت کرده است.

نام کانون، نخست انجمن اسلامی ناشنوایان بود که بین سالهای ۱۳۵۹ تا ۱۳۶۲ تأسیس شده بود. برای تأسیس کانون ناشنوایان در ۱۳۷۰ از سازمان بهزیستی و در ۱۳۷۲ از کانون ناشنوایان ایران اجازه گرفته شد و هم اکنون کانون دارای اساسنامه و شماره ثبت ۴۸۶ است و همچنین عضو فدراسیون جهانی ناشنوایان است. برخی اسناد هم گویای این است که در ۱۳۶۴ جمعی از ناشنوایان درصدد تأسیس کانون بوده‌اند، ولی تأسیس رسمی آن به سال ۱۳۷۲ باز می‌گردد.

کانون از ۱۳۷۲ تاکنون عمدتاً فعالیتهای فرهنگی مانند آموزش، مشاوره و حل مشکلات خانواده‌های ناشنوا، راهنمایی آنها و برگزاری اردوها داشته است. اخیراً به همت خیران، ساختمانی برای کانون در حال ساخت است که نزدیک به اتمام است. کانون بودجه خاصی ندارد و همه سال بهزیستی با اعتباراتی که دارد، برای کانون ناشنوایان و انجمن جوانان ناشنوا اعتباری را پیش‌بینی می‌کند.^۱

کانون ناشنوایان سیرجان

این کانون در ۱۳۸۰ با هدف کمک به رشد و ارتقای کیفی قشر ناشنوا و کم‌شنوای این شهرستان در سطوح مختلف علمی، اجتماعی، ورزشی، فرهنگی و هنری به صورت رسمی تأسیس و شروع به کار کرده است.

بهزاد بیگ، بنیانگذار و مسئول این کانون، در ۱۳۶۰ در شهرستان سیرجان متولد شد که در سه سالگی دچار ناشنوایی گردید. وی،

موادی افزوده شده یا اصلاح شده که در اسفندماه ۱۳۸۰ و اردیبهشت ۱۳۸۱ مورد توجه بوده است.

منبع مالی و درآمد کانون از طریق حق عضویت سالانه و کمک‌های مردمی و مشارکت نیکوکاران و مساعدت نهادهای دولتی، تأمین می‌گردد.
فعالیت‌های کانون: قلمرو تلاش‌های کانون، مسائل ناشنوایان و از قبیل موضوعات زیر است:

اعزام رابط زبان اشاره به راهنمایی و رانندگی برای آزمون رانندگی ناشنوایان متقاضی؛ مشاوره و رابط برای امور حقوقی و قضایی؛ معرفی به حوزه نظام وظیفه برای اخذ کارت معافیت دایم از خدمت سربازی؛ معرفی ناشنوایان به سازمان بهزیستی برای دریافت کمک‌های بلاعوض و وام قرض‌الحسنه ازدواج و کار؛ معرفی ناشنوایان به سازمان بهزیستی برای دریافت باطری و سمعک و کمک‌های مربوط؛ معرفی ناشنوایان به مراکز آموزشی، پزشکی، رفاهی، بازرگانی و غیره و پی‌گیری نتیجه مطلوب؛ راهنمایی و هدایت خانواده‌های ناشنوایان برای دریافت خدمات مددکاری و جذب امکانات رفاهی؛ هماهنگی در تشکیل فروشگاه‌های شرکت تعاونی با همت آموزش و پرورش استثنایی استان کرمان برای تهیه و توزیع کالا به صورت اقساط به اعضای کانون و سایر اعضای شرکت تعاونی.

مشاوره و مددکاری: یکی از وظایف کانون ارائه مشاوره و انجام امداد و کمک مانند امور زیر است:

مشاوره در ازدواج و راهنمایی زوج مناسب از بدو تأسیس تاکنون؛ مشاوره تحصیلی ناشنوایان و معرفی به مراکز آموزشی و پی‌گیری مسئله؛ رفع اختلاف‌های خانوادگی طی جلسات متعدد؛ تشویق و توزیع جوایز در امر ازدواج ناشنوایان؛ کمک‌های قرض‌الحسنه مالی به خانواده‌ها؛ مشاوره پزشکی و درمانی ناشنوایان؛ مشاوره برای آزمون راهنمایی و رانندگی؛ تعمیر و نگهداری و آموزش کاربرد سمعک.

بخش آموزشی: کانون به برگزاری کلاس‌های مختلف برای بالا بردن سطح آگاهی و توانایی‌های ناشنوایان استان مبادرت می‌ورزد. تلاش‌هایی که تاکنون برگزار کرده عبارت‌اند از: گفتار درمانی؛ آموزش زبان اشاره؛ آموزش احکام؛ خط و نقاشی؛ گلدوزی؛ رایانه؛ جوشکاری و لوله‌کشی گاز.

کاریابی و اشتغال: یکی از فعالیت‌های کانون، شناسایی استعداد و توان ناشنوایان و ایجاد اشتغال متناسب با توانایی‌های آنهاست. در این زمینه کارهایی که انجام داده عبارت‌اند از:

معرفی ناشنوایان برای دریافت پروانه کسب به نهادهای مربوط؛ معرفی بیش از ده نفر برای دریافت وام اشتغال و مشغول به کار شدن آنها؛ ایجاد اشتغال با هماهنگی بهزیستی شهرستان‌های استان. غیر از موارد یاد شده این کانون در زمینه امور ورزشی و سمعی و بصری ناشنوایان نیز فعال است.^۱

کانون ناشنوایان میاندوآب

تشکیلاتی غیردولتی است که در چارچوب اهداف و خط‌مشی کانون ناشنوایان ایران فعالیت می‌کند و در به سال ۱۳۷۳ برای ارتقای وضع اجتماعی و فرهنگی ناشنوایان شهرستان میاندوآب تأسیس شده است. مسئولیت آن را آقای یعقوب کوهی برعهده دارد و امروزه ۳۵۰ تن از ناشنوایان این شهرستان در کانون عضویت دارند.^۲

در حاشیه کانون

چند گزارش از فعالیت‌های کانون به دست ما رسیده که گویای ابعاد تلاش‌های این تشکل است. همایش‌هایی که کانون یا شعبه‌های آن در شهرها برگزار کرده‌اند و ارتباط کانون با دیگر مراکز در اینجا منعکس شده است.

بازدید از کانون ناشنوایان ایران

علی نوری

روز دوشنبه شهریورماه در شهرک غرب (قدس) تهران خدمت هیئت مدیره جدید کانون ناشنوایان ایران رسیدیم. این کانون در سال ۱۳۳۹ تأسیس شده که به عنوان مؤسسه قدیمی متعلق به نسل دوم مراکز مردم نهاد ناشنوایان است. نسل اول در دوره باغچه‌بان تأسیس شد و نسل دوم عمدتاً شاگردان با واسطه یا بدون واسطه ایشان هستند که تاکنون در زمینه‌های مختلف خدمات بسیاری داشته‌اند. جلسه ساعت ۱۱ تا ۲ بعدازظهر طول کشید.

آشنایی با هیئت مدیره

حدود هفت‌ماه قبل هیئت مدیره جدید به نام‌های زیر و با رأی اعضا امور را به دست گرفتند. همه اعضای هیئت مدیره تشریف داشتند و ریاست هیئت به معرفی آنان پرداخت:

آقای خلیلی، رئیس

آقای ذبیحی، مدیر IT

خانم میرشفیعی، رابط ناشنوایان و مسئول روابط عمومی

آقای خانی، عضو گروه پژوهش

خانم شهیدی، عضو گروه پژوهش

آقای سید محسن لوح موسوی، مشاور ارشد

آقای زنجانی، بازرس

موضوعات مطرح شده و تصمیم‌ها

نخست خانم میرشفیعی به عنوان رابط (مترجم) اعضای جلسه را معرفی کردند. سپس آقای نوری گزارش کوتاهی از فعالیت‌های دفتر فرهنگ معلولین را ارائه کرده و در چند زمینه هماهنگی و همکاری بین دفتر فرهنگ معلولین با کانون ناشنوایان ایران را ضروری دانستند.

این زمینه‌ها عبارتند از:

۱- ویراست دوم دانشنامه ناشنوایان

آقای خلیلی هم در همین رابطه ادامه داد که شهرداری، بهزیستی و جاهای دیگر تاکنون هیچ بودجه‌ای به این کانون پرداخت نکرده‌اند. البته با بهزیستی صحبت شده و قرار شده ماهانه مبلغی بدهند.

آقایان درخواست ملاقات با آقای شهرستانی را مطرح کردند و قرار شد پس از بازگشت ایشان از حج وقت ملاقات گرفته شود.

آقای ذبیحی در پایان از فعال کردن سایت کانون اطلاع داد و گفت که متأسفانه مجله و سامانه‌های اطلاع رسانی دیگر نداریم. البته کانون عضو جمعیت ناشنوایان جهان است و هر ماه اطلاعات بسیار به زبان انگلیسی به کانون می‌رسد. قرار شد یک نسخه کپی از این اطلاعات را برای دفتر فرهنگ معلولین ارسال کنند که در ترجمه و آماده سازی این اطلاعات به آنها کمک کنیم. هر دو سه روز یکبار مجموعه اطلاعات برای دفتر فرهنگ ارسال شود و پس از یک هفته تا ده روز در صورت آماده شدن ارسال شود. آقای خلیلی همچنین گفت: در مورد ناشنوایان کارها و تصمیم‌گیری‌ها متشتت است که اگر از یک نقطه متمرکز کار کنیم کارهای تکراری و مشکلات حل می‌شود. تصمیم در باره نشرکتب، تاریخها و تمامی مسائل از یک جا باشد.

بازدید از قسمت‌ها

ساختمان کانون در مکانی بسیار جالب و چهار طرف آن خیابان یا بلوار است. ساختمان سه طبقه، حدوداً هزار متر زمین و حدود دوهزار مترمربع ساختمان دارد.

به کتابخانه رفتیم. حدود ۱۰۰۰ عنوان کتاب که اکثراً قدیمی و بدون نظم خاصی گذاشته شده بود. بسیاری از آنها رمان و کتابهایی بود که به دلیل اضافه بودن در منزل به اینجا آورده شده بود. این کتابخانه فاقد هر گونه امکانات مثل میز و صندلی و قفسه کتاب نیز انواع سی‌دی‌های مفید برای ناشنوایان است.

سپس از قسمت کودکان بازدید شد. هم‌اکنون این بخش فاقد امکانات است و قرار است تجهیز شده و کودکان ناشنوا را جهت آموزش و مهارت‌افزایی آموزش دهند.

برگزاری چهارمین گردهمایی کانون ناشنوایان ایران (تهران، ۱۳۸۱)

چهارمین گردهمایی اساسنامه کانون ناشنوایان ایران در روزهای پنج‌شنبه و جمعه دوم و سوم خردادماه ۱۳۸۱ در تهران، هتل مشهد به سرپرستی آقای مبشری رئیس کانون ناشنوایان ایران و آقای دکتر گیتی دبیر کل کانون ناشنوایان ایران برگزار گردید.

هدف این گردهمایی بازسازی اساسنامه کانون ناشنوایان و تجدیدنظر مالی توسط ۴۴ نفر از روسای کانون ناشنوایان بود. اعلام و فراخوان برنامه‌ها توسط آقای حبیب‌تهرانی‌زاده اجرا گردید. پس از تلاوت قرآن کریم توسط هادی‌ظهوریان، دبیر کانون ناشنوایان خراسان و سرود جمهوری اسلامی، آقای مبشری دبیر همایش ضمن خیر مقدم از مهمان‌ها از آنها درخواست همکاری و تجدیدنظر در اساسنامه نمود.

در این همایش ۱۰ نفر از رؤسا و پیشکسوت‌ها به سخنرانی پرداختند که با سخنرانی دکتر نجفی رئیس وقت تشکل‌ها و سازمان‌های غیردولتی بهزیستی کشور جلسه مذکور آغاز شد خلاصه مطالب سخنرانی‌ها به شرح زیر است.

دکتر نجفی رئیس وقت تشکل‌ها و سازمان‌های غیردولتی کشور، گفت: ضمن خیر مقدم بسیار خوشحال هستم که این جمع صمیمی را در بین شما ناشنوایان می‌بینم. ان‌شاءالله که این گردهمایی صمیمانه مفید واقع گردد.

این کتاب در سال ۱۳۸۵ در سه جلد منتشر شد ولی نیاز به بازنویسی و تکمیل دارد که مسئولیت بعضی از بخش‌ها را کانون بر عهده بگیرد و کار کند و تحویل دهد. که ان‌شاءالله بتوانیم تا دو سال آینده ویراست دوم این اثر را منتشر کنیم.

۲- ویژه‌نامه مجله‌توان‌نامه درباره زبان اشاره

۳- تألیف و نشر دانشنامه زبان اشاره

۴- شخصیت‌شناسی نخبگان و شخصیت‌های مهم ناشنوا

۵- یک جلد کتاب در باره کانون ناشنوایان ایران

۶- همکاری در تقویت سامانه‌های اطلاع رسانی

آقای نوری در باره هر یک از این موضوعات و محورهای توضیحاتی ارائه کردند. سپس آقای موسوی حدود نیم ساعت درباره وضعیت زبان اشاره و کلاً وضعیت ناشنوایان در ایران توضیحاتی ارائه کردند.

خلاصه سخنان ایشان در چند بند به قرار زیر هستند:

۱- پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران و افتادن تصدی امور زبان اشاره به دست آموزش و پرورش چون وزیر و معاونان ایشان شناخت درستی از زبان اشاره نداشتند از اینرو آموزش این زبان را به تدریج کاهش دادند تا سرانجام آموزش این زبان تعطیل شد. به طوری که چند سال است که زبان اشاره در مدارس ناشنوایی ایران آموزش داده نمی‌شود.

۲- در تمامی کشورها به ویژه کشورهای اروپایی و آمریکا به زبان اشاره اهمیت ویژه می‌دهند چون به تجربه نشان داده شده که زبان اشاره بهترین شیوه ارتباط ناشنوایان با جامعه و دیگران است.

۳- وضعیت فرهنگی و اطلاعات ناشنوایان در هر دو دهه اخیر بسیار کاهش یافته است. بسیاری از آنان به خصوص نخبگان ناشنوا به خارج از کشور عزیمت کرده‌اند؛ البته هم‌اکنون وضعیت اجتماعی و فرهنگی ناشنوایان خوب است.

لازم به ذکر است که آقای سید محسن لوح موسوی از پیشکسوت‌های زبان اشاره در ایران است که حدود سی سال در دانشگاه بهزیستی به عنوان استاد و مدرس حضور داشته و تاکنون مصاحبه‌ها و مقاله‌ها و کتاب‌های فراوانی تألیف و عرضه کرده است.

وی در سال ۱۳۵۲ کمیته زبان اشاره را تأسیس کرد و در پیشرفت این زبان در ایران اقدامات مهمی انجام داده است.

در سال ۱۳۷۴ طرح اصلاح وضعیت را برای تصویب عرضه کرد، این طرح شامل تربیت رابط، گفتار درمانی، نوشتار و زبان اشاره بود ولی با آموزش زبان اشاره و تربیت رابط موافقت نشد.

پس از آقای موسوی خانم شهیدی درباره مشکلات زبان اشاره به ویژه انتشار کتاب و سی‌دی برای آموزش عمومی زبان اشاره، اشاره کرد.

آقای آقاخانی درباره کمبود بودجه و نداشتن امکانات صحبت کرد و گفت هم‌اکنون از هیچ کجا بودجه‌ای دریافت نمی‌کنیم.

در سال‌های اخیر تشکل‌های غیردولتی (N.G.O) توسعه یافته و خوشبختانه در بخش‌های دیگر معلولیت‌ها حتی سالمندان تشکل غیردولتی وجود دارد. در برنامه سوم توسعه، گرایش به سوی غیردولتی و خصوصی شدن و حمایت از آنها است. حال که زمینه آماده است دست در دست هم دهیم و با هم متحد شویم و در جهت ایجاد جامعه بهتر برای ناشنوایان تلاش کنیم، با توجه به فناوری باید روز به روز در جهت ساماندهی وضعیت اقدام کرد. سازمان‌های دولتی همه مشکلات ناشنوایان را حل نخواهند کرد، کسانی که می‌خواهند به این کانون‌ها خدمت کنند در ابتدا باید اطلاع‌رسانی و آگاهی دادن به جامعه را آغاز کنند و در مرحله بعد ارتباط با ارگان‌ها و طرح مسائل و مشکلات ناشنوایان را در نظر داشته و در این زمینه گام برداند. وی افزود: ما در بهزیستی در خدمت شما هستیم و قبل از هر موضوعی، توانمندی‌های شما را به جامعه انتقال می‌دهیم. اگر موضوعی را در سطح جامعه مطرح می‌کنید، جامعه باید بتواند پذیرای شما باشد. متحد بودن و مشارکت داشتن باعث موفقیت شما می‌شود، تفرقه به شما خدمت نمی‌کند شاید تا دو سال آینده قدرت‌ها در دست تشکل‌های غیردولتی قرار گیرد، و از حرکت‌های صحیح حمایت کرده و در جهت جلوگیری از حرکت‌های غلط تلاش نماید. متأسفانه در تهران از نظر امکانات مشکل داریم، مطمئن باشید من و همکارانم در سازمان بهزیستی در خدمت شما هستیم.

دکتر خسرو گیتی دبیر کل کانون ناشنوایان ایران ضمن خیر مقدم درباره دو سال کار در خصوص کانون ناشنوایان و تصویب اساسنامه سخن گفتند. اساس این جلسات بر اساس بخش‌هایی از قطعنامه اسفندماه شهرستان کرج می‌باشد در آن جلسه قطعنامه‌ای صادر و به وسیله آقای زینلی به حاضران با اشاره تفهیم شد که دو دیدگاه وجود دارد:

۱- دیدگاه اول و نگاه کهنه: احتیاج ناشنوایان به سرپرست و عدم توانایی‌های آنها
۲- دیدگاه دوم و نگاه تازه که نتیجه پیشرفت ناشنوایان ایرانی و ناشنوایان کشورهای دیگر - علی‌رغم ناتوانی در شنیدن - بوده که قدرت تصمیم‌گیری و سازماندهی و غیره می‌باشد. افراد از شنوایان راهنمایی گرفته اما اساس کارها را خودشان انجام می‌دهند و این نوعی از قدرت مدیریت است.

این شعار که (ما ناشنوایان توانایی‌ها و حقوق خود را شناخته‌ایم و در تلاش برای بهتر زیستن دست در دست هم می‌دهیم)

مفهوم دیدگاه دوم و نگاه تازه را می‌رساند
هم اکنون شناساندن ناشنوا به جامعه و جامعه به ناشنوایان از نظر شنوها هنوز ناشناخته است. کانون ۴۱ سال قدمت دارد و باید این تشکل‌ها را که مهمترین عامل شناسایی آنها تلویزیون است معرفی نماییم.

بارها جشن و برنامه اجرا نمودیم و صدا و سیما مطلب و رپرتاژ از ما گرفتند ولی تا به حال هیچکدام از آنها را پخش نکردند؟ البته آقای نجفی آمادگی خود را جهت همکاری با ناشنوایان اعلام نمودند که ان‌شاءالله در آینده نزدیک شاهد باشیم.

آقای عباسیان رئیس انجمن مربیان و اولیا ناشنوایان ایران ضمن ابراز خشنودی از جمع صمیمانه رؤسای ناشنوایان از آنها خواست که دست در دست هم گذاشته و در تلاش هرچه بهتر شدن اساسنامه کانون ناشنوایان ایران همکاری نمایند. ایشان اظهار نمود، ما ناشنوایان باید حق خود را از جامعه بگیریم که در واقع حق پایمال شده است. حق ناشنوایان استفاده از رابط و روابط عمومی است.

آقای قاسم حیدری رئیس کانون ناشنوایان دورود که در این همایش حضور داشت گفت:

با تشکر از آقای نجفی رئیس تشکل‌ها و سازمان‌های غیردولتی و آقای دکتر گیتی دبیر کانون ناشنوایان ایران و آقای مبشری رئیس کانون ناشنوایان ایران ما منتظر هستیم تا نتیجه تشکل‌ها را در قالب مجمع به چشم مشاهده نماییم.

نهادهای دولتی نتوانسته‌اند احقاق حقوق ناشنوایان را به خوبی به دست آورند و تشکل‌های غیردولتی عامل مؤثری خواهند بود تا بتوانند مشکلات ناشنوایان را حل نمایند. ان‌شاءالله بتوانیم قوانین لازم جهت اهداف کانون را به تصویب برسانیم. در شهرستان دورود که بیش از پنج سال است کار می‌کنیم با مشکلات مواجه زیادی هستیم. از آقای نجفی تقاضا داریم مشکلات کانون‌ها را حل نمایند و مورد بررسی قرار دهند.

همچنین آقای مجید زینلی رئیس کانون ناشنوایان کرج در ادامه صحبت‌های آقای حیدری به این نکته اشاره کرد: خوشبختانه قطعنامه چهارم بر اساس نظرات و تصمیمات رؤسا و در کمیسیون‌های ششگانه با تغییراتی انجام شد و این قطعنامه برای اولین بار توسط خود ناشنوایان به تصویب رسیده است.

همه ما یک هدف را دنبال می‌کنیم و «آن خدمت به ناشنوا» است چون اعضا به صورت افتخاری در کانون کار می‌کنند نهادهای دولتی باید این افراد را حمایت کنند. خدمات سازمان‌های غیردولتی در تمام احوال باید به تساوی انجام گیرد، اگر بودجه‌ای به تصویب می‌رسد و یا کاری انجام می‌گیرد باید برای همه یکسان انجام شود و تبعیضی قائل نشوند.

آقای روستا دبیر کانون ناشنوایان اصفهان در زمینه برگزاری این جلسات گفت: روایت است از امام رضا(ع) که یاد بگیرید، عمل کنید و بعد روایت کنید. با توجه به اهمیت شورا در قرآن کریم امیدواریم این جلسات مفید ادامه داشته باشد. ارتقای سطح علمی، رفاهی، اجتماعی ناشنوایان باید از عمده‌ترین هدف‌ها باشد و ما باید در این زمینه تلاش کنیم. ناشنوایان می‌توانند در مقاطع مختلف جامعه حضور داشته باشند و جامعه باید پذیرای آنها باشد و به وجودشان افتخار کند.

آقای امیر حمزه شعلی رئیس کانون ناشنوایان زاهدان گفت:

با تشکر از تمامی مسئولان محترم، کانون ناشنوایان ایران بیش از ۴۰ سال است که فعالیت می‌کند، در سال ۱۳۷۵ اولین گردهمایی در زاهدان توسط اینجانب اجرا شد چون می‌خواستیم دیوار مانع بین ناشنوایان و جامعه را در هم بشکنیم و حقوق ناشنوایان را به جامعه بشناسانیم و بسی جای خوشحالی است که از آن تاریخ تا کنون چندین گردهمایی صورت گرفته است. هم اکنون که همه گرد هم آمدیم سعی کنیم در هر چه بهتر شدن اساسنامه و قوانین لازم تلاش نماییم تا بتوانیم مشکلات خود را در سطح ایران برطرف نماییم.

آقای طاهرخانی نماینده شرکت سمعک طاهر تهران، در زمینه تاریخچه اساسنامه اظهار داشت: تاریخچه اساسنامه قدیمی شده بود و اکنون برای تصویب و آماده نمودن اساسنامه جدید جا دارد از آقایان دکتر گیتی و مبشری تشکر نمایم. اینجانب به اتفاق مهندس رستمی شرکتی برای سمعک ناشنوایان ایجاد کردیم که در بررسی و تحقیقات در خصوص سمعک و مشاوره خانوادگی برای ناشنوایانی که توانایی مالی ندارند با قیمت نازل یا اقساط در اختیار کانون گذاشته می‌شود. در گردهمایی کرج در خصوص شرکت سمعک طاهر به رؤسای کانون‌ها توضیح داده شد، به کانون‌ها نامه دادیم تا با ما قرارداد ببندند. نماینده از شهرستان‌ها می‌پذیریم تا بتوانیم قدمی ناچیز برای ناشنوایان برداریم.

ضمناً نمایشگاهی از آثار هنری هنرمندان ناشنوای سبزواری، کتب مختلف درباره ناشنوایان و نمایش مصور فعالیت‌های کانون از آغاز تأسیس (سال ۷۶) به صورت عکس و فیلم ویدیویی در کنار این جشن برپا شده در خاتمه برنامه‌ها با اهدا جوایزی از کلیه هنرمندان ناشنوا و برگزارکنندگان این مراسم تقدیر شد.

در این راستا با آقای علی قزی دبیر جشنواره هفته ناشنوایان سبزواری که می‌توان او را به عنوان ناشنوی موفق و فعال در سطح کشور شناخت، به گفت‌وگو نشستیم:

* لطفاً خودتان را معرفی نمایید.

- اینجانب علی قزی متولد ۱۳۵۶ و دیپلم رشته عمران می‌باشم و حدود ۷ سال است که سمت سرپرستی کانون ناشنوایان سبزواری را بر عهده دارم.

* وجه تسمیه هفته ناشنوایان و هدف آن را اعلام بفرمایید؟

- اجازه می‌خواهم که من هم به نوبه خودم هفته جهانی ناشنوایان را به همه هم‌مردان عزیز و خانواده‌های آنان تبریک و تهنیت عرض کنم. به منظور گسترش فعالیت‌ها و توانمندی‌های ناشنوایان و آشنایی جامعه با این قشر و پی بردن به استعدادها بالقوه آن‌ها و آشنایی با مراکز ناشنوایان به خصوص کانون‌های ناشنوایان و جهت بیان اهداف و شرح فعالیت‌ها و تقدیر از کارکنان زحمتکش و کلیه افرادی که با ناشنوایان و کانون ناشنوایان به هر نوعی همکاری دارند از ۲-۸ مهرماه (بایادمان هلن کلر) را به عنوان هفته ناشنوایان نام‌گذاری کردند. از آنجا که این ایام فرصتی است که افراد جامعه از مراکز آموزشی و کانون ناشنوایان بازدید به عمل آورده و ضمن شناخت بیشتر، آن‌ها را مورد لطف خود قرار دهند.

* مشاهده می‌شود اکثریت قریب به اتفاق در این جشن با شکوه شرکت نموده‌اند نظرتان نسبت به استقبال مردم در سال‌های گذشته و اکنون چیست؟

- استقبال بی‌نظیر مردم و مخصوصاً مسئولان نشان دهنده این است که ناشنوایان در کار تبلیغاتی خود موفق بوده و توانسته‌اند جایگاهی برای خود در جامعه داشته باشند و برای افراد جامعه ارزش و احترام خاصی دارند. این استقبال و مشارکت مردم در جشن هفته جهانی ناشنوایان سبزواری نسبت به سال‌های گذشته خیلی بی‌نظیر بود که جای خوشحالی است. من لطف مسئولان، مردم، خانواده‌های ناشنوایان و خود عزیزان ناشنوا را به فال نیک می‌گیرم.

* آیا مشارکت‌های مردمی و دیگر ارگان‌های دولتی در این خصوص کارایی لازم را داشته است؟ در صورت داشتن کارایی توضیح بیشتری بدهید؟

- بله، مشارکت‌ها و کمک‌های مردم و ارگان‌های دولتی از جمله اداره اوقاف، شورای شهر، شهرداری، معاونت محترم اجتماعی و سیاسی فرمانداری شهرستان سبزواری در این امر نقش به‌سزایی داشته‌اند و از کلیه مسئولان محترم ارگان‌های یاد شده به عنوان پیشگامان خیر جهت یاری در برگزاری مراسم تشکر و قدردانی می‌نمایم. جا دارد از سازمان صدا و سیما و روزنامه خراسان جهت انعکاس خبرهای این جشن در خصوص آگاه‌سازی جامعه که ما را یاری نمودند تشکر نمایم.

* شعار هفته ناشنوایان و دلیل آن را بیان نمایید؟

- شعار این بار جشنواره ما (فریاد خاموشان) است بدین منظور ناشنوایان جهت برقراری ارتباط از طریق زبان گفتاری با دیگران مشکل دارند. با این شعار می‌خواهند به مردم بفهمانند که ما با استفاده از اشاره دست هم می‌توانیم با شما ارتباط برقرار کنیم و فریادمان را به گوش همه

در پایان آقایان کریم رئیسی‌نیا و پرویز وفایی قهرمانان سابق کشتی پیشکسوت ناشنوایان در مورد زبان اشاره گفتند: باغچه‌بان برای ما ناشنوایان خیلی زحمت کشید و ما اکنون راه آن مریبی عزیز را با خاطرات خوش و فراموش نشدنی ادامه می‌دهیم. قبلاً زبان اشاره ناشنوایان غیراستاندارد بود ولی خوشبختانه شاهد بهبود و پیشرفت در روند آن هستیم و امیدواریم در آینده نزدیک موفقیت روز افزون ناشنوایان ایران را نظاره‌گر باشیم.

همایش فریاد خاموشان (سبزواری، مهرماه ۱۳۸۲)

سید رضا علوی و کلارا بلیغی

مراسم سومین همایش ناشنوایان سبزواری با عنوان فریاد خاموشان توسط کانون ناشنوایان سبزواری برگزار شد. این همایش که به مناسبت هفته جهانی ناشنوایان در مورخه سوم مهرماه ۱۳۸۲ در محل تالار فرهنگ برگزار شد. تعدادی از مسئولان شهرستان و افراد خیر و جمع کثیری از ناشنوایان، خانواده‌های آنان و همچنین رؤسا و جمعی از اعضای کانون‌های ناشنوایان مشهد، اسفراین، نیشابور، بجنورد، تربت جام، گنبد کاووس، زابل، اصفهان، تهران، شاهرود، زاهدان، رئیس انجمن ناشنوایان کرج و مهندس محمد سعیدی مدیر فصلنامه شکست سکوت و همکارانشان حضور داشتند.

مراسم فوق با تلاوت آیاتی از کلام‌الله مجید آغاز و پس از اجرای سرود ملی ایران آقای علی قزی ریاست کانون و دبیر جشنواره ضمن عرض خیر مقدم و تبریک هفته جهانی ناشنوایان به مهمانان، گزارش مختصری از اهم فعالیت‌های کانون در طول یک سال گذشته ارائه نمودند. نامبرده ضمن تشکر از مساعدت‌های چند تن از مسئولان و افراد خیر شهرستان در خصوص برگزاری این همایش خواستار توجه هرچه بیشتر آنان به قشر محروم و کم توقع ناشنوایان شد.

در قسمتی از برنامه‌ها نیز آقای مهندس محمد سعیدی مدیر مسئول نشریه شکست سکوت به ایراد سخنرانی پرداخت. وی ضمن تشکر از برگزارکنندگان همایش خلاصه‌ای از تاریخچه، وظایف و فعالیت‌های فصلنامه شکست سکوت را بیان نموده و خواستار همکاری کلیه ناشنوایان به خصوص رؤسای کانون‌های با این نشریه نوپا شد. وی در خاتمه سخنان خود جایزه آقای سید رضا علوی برنده جدول شماره نشریه را به ایشان اهداء نموده و از همکاری‌های خوب ایشان به عنوان نماینده این نشریه در سبزواری تقدیر کردند.

برنامه‌های جالب دیگری نظیر پانتومیم، سرود ناشنوایان، مسابقه، اهدا کادو به زوجین ناشنوا و ... نیز برگزار شد که مورد استقبال عموم مهمانان قرار گرفت. از نکات مهم این جشنواره می‌توان به استقبال بی‌نظیر مهمانان و همچنین ترجمه برنامه‌ها به زبان اشاره (و بالعکس) توسط هشت تن از رابطین این کانون اشاره نمود.

برسانیم و به همه نشان دهیم که خاموش نیستیم.
 * جناب عالی خود درد آشنا و درد کشیده ناشنوایی هستید از دیدگاه خود توان‌مندی‌های ناشنوایان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟
 - از آن جایی که گفتند: «خدا گر ز حکمت ببندد دری، ز رحمت گشاید در دیگری»

گرچه از نعمت شنیدن محروم هستیم اما همانند دیگر افراد جامعه می‌توانیم مؤثر باشیم. اگر جامعه و مردم شناخت بیشتری نسبت به ما ناشنوایان پیدا کنند و پی به توانایی‌های نهفته ما ببرند آن وقت است که ما استعدادهای بالقوه خود را بارور ساخته‌ایم. چه بسا بیشتر از افراد جامعه بتوانیم به وطن و هموطنانمان خدمت کنیم. من به عنوان نماینده‌ای از جامعه ناشنوایان از مسئولان می‌خواهم که در زمینه آگاه‌سازی جامعه نسبت به این قشر از طریق رسانه‌های گروهی کمر خدمت ببندند به این امید که گرهی از مشکلات و معضلات اجتماعی ناشنوایان گشوده شود تا آنان نیز همانند افراد سالم جامعه از امکانات رفاهی و امنیتی نسبی برخوردار گردند.

* چه پیامی برای مردم دارید؟
 - من از همه هموطنان سخت‌کوش خود تقاضا می‌کنم که به ناشنوایان توجه نمایند و به دیده‌ترحم به آن‌ها نگاه نکنند و در برخورد و ارتباط با آن‌ها روش واضح و صحیح را به کار گیرند و از هر گونه اداها و بلند صحبت کردن که بسیار جلب توجه می‌نماید، اجتناب نمایند و از کانون‌های ناشنوایان شهرستان خود بازدید نموده و آن‌ها را مورد لطف خود قرار دهند.

* چه برنامه‌هایی برای آینده در نظر دارید؟
 - با همکاری شهرداری سبزوار قطعه زمینی با مساحت ۳۷۶ متر برای کانون ناشنوایان گرفتیم اما به خاطر عدم توانایی مالی این زمین رها شده است. در نظر داریم هر چه سریع‌تر با همکاری مسئولان و کمک‌های مردمی محل ثابت و همیشگی برای کانون که خانه دوم ناشنوایان می‌باشد، بنا کنیم.

* در آخر اگر خاطره خوشی از خدمت به ناشنوایان دارید تعریف کنید.
 - حدود ۷ سال پیش که کانون ناشنوایان سبزوار تأسیس شد کلمه کانون ناشنوایان برای اذهان مردم بسیار عجیب و غریب بود. در آغاز با مشکلات زیادی مواجه بودیم، ولی با توکل به خداوند و با پیگیری‌های زیاد و تلاش فراوان توانسته‌ایم بر تمام مشکلات فائق آییم به طوری که استقبال پرشور و گرم مسئولان و مردم مهربان سبزوار در این جشن که تمام خستگی‌های ما را از تن بیرون آوردند، یک نمونه و یک خاطره بسیار خوبی است که در خاطرم نقش می‌بندد.^۱

هشتمین گردهمایی کانون‌های ناشنوایان سراسر کشور

مشهد مقدس، ۱۳۸۵

هشتمین گردهمایی کانون‌های ناشنوایان سراسر کشور به میزبانی کانون ناشنوایان مشهد، ۲۷ و ۲۸ اردیبهشت ماه ۱۳۸۵ در محل زائر سرای ثامن‌الائمه این شهر برگزار شد.

در مراسم افتتاحیه این همایش که فرماندار مشهد، رئیس سازمان آموزش و پرورش خراسان رضوی، مدیریت و کارشناسان آموزش و پرورش استثنایی، ریاست و کارشناسان اداره بهزیستی مشهد، ریاست و دبیر کل کانون ناشنوایان ایران، نمایندگان و رؤسای کانون ناشنوایان

سراسر کشور و جمعی از فعالان و پیش‌کسوتان جامعه ناشنوایان حضور داشتند، مسعود فیروزی، دبیر این همایش، ضمن خوشامد گویی و خیر مقدم به میهمانان، به مقدمات و برنامه‌ریزی‌های صورت گرفته در جهت هر چه بهتر برگزار شدن این همایش اشاره کرد و اظهار داشت: از حدود یک سال قبل، کانون ناشنوایان مشهد در قالب ۴ کمیته علمی، اجرایی، انتظامات و اسکان، برنامه‌ریزی بخش‌های مختلف این همایش را آغاز کرد و ضمن برگزاری جلسات متعدد با مسئولان نهادهای مختلف، تمام تلاش خود را برای جلب مشارکت‌های مادی و معنوی، ایجاد هماهنگی و تأمین نیازها و مقدمات اولیه این همایش به کار بست.

فیروزی در ادامه، عدم اجرایی شدن سهمیه ۳ درصدی استخدام معلولان، استانی شدن آن و متعاقب آن به صفر رسیدن سهمیه استخدام معلولان، عدم توجه مسئولان به ضرورت وجود رابط ناشنوایان در نهادها، ادارات، محاکم قضایی و به دنبال آن، تخصیص حقوق فردی و اجتماعی این عزیزان، عملکرد ضعیف وزارت رفاه به عنوان متولی اصلی معلولان در راستای بررسی و پیگیری مطالبات به حق ناشنوایان و ... را از جمله مشکلات اصلی و عمده جامعه ناشنوایان برشمرد و افزود: استمرار و عدم تحقق خواسته‌های جامعه ناشنوایان از یک طرف و اعتقاد به توانمندی‌ها و استعدادهای بالقوه این عزیزان از طرف دیگر، ما را بر آن داشت که ناشنوایان را برای شروعی دوباره و ایجاد تحولات اساسی ترغیب و تشویق نماییم.

به این منظور، طبق نظرات ارزشمند آقای دکتر خسرو گیتی، شعار این همایش را «خودمان را بسازیم» در نظر گرفتیم.

فیروزی در خاتمه اظهار امیدواری کرد که کلیه مفاد قطعنامه این همایش به یمن وجود بارگاه ملکوتی حضرت رضاع (ع) و اتکا به نفس، پیگیری و تلاش مستمر جامعه ناشنوایان محقق و عملی شود.

در ادامه مراسم افتتاحیه، دبیر کل کانون ناشنوایان ایران به ایراد سخن پرداخت و خارج کردن ناشنوایان از انزوا و تنهایی، تحکیم دوستی و ایجاد همبستگی بیشتر بین کانون‌ها، ایجاد فرصتی مناسب برای یادگیری، تبادل نظرات، تجربیات و به دنبال آن افزایش آگاهی، تقویت روحیه اعتماد به نفس، تصویب قطعنامه و انعکاس خواسته‌ها و مطالبات ناشنوایان به جامعه را از جمله مهمترین فواید برپایی این گونه همایش‌ها بر شمرد.

دکتر گیتی با طرح توصیه‌های ارزشمند خود از همه ناشنوایان خواست که: دوست و پشتیبان یکدیگر باشند، به مطالعه نشریات کانون بپردازند و کلیه اطلاعات، اخبار و ... را به سایر دوستان خود انتقال دهند، در تصمیم‌گیری‌ها به نظرات مخالف خود توجه کنند، به رأی اکثریت احترام بگذارند و از تشکیل تشکل‌های مجزا خودداری کنند.

فرماندار شهر مشهد نیز در ادامه، ضمن خیر مقدم به شرکت‌کنندگان، عدم تحقق خواسته‌های جامعه ناشنوایان را ناشی از ناآگاهی دستگاه‌های دولتی و متولیان امر دانست و تصریح کرد: ما مجریان ناتوانی هستیم که نمی‌توانیم توانایی‌ها و استعدادهای ناشنوایان را شناسایی، کشف و در بخش‌های مختلف به کار گیریم و این ناتوانی از ناآگاهی ماست.

موجدیان در پاسخ به دلایل عدم اجرایی شدن قوانین حمایتی معلولان اظهار داشت: ما وظیفه داریم که این قوانین را پیگیری کنیم. اما متأسفانه سیستم و نظام اداری که مجری سیاست‌های دولت می‌باشد، دچار اشکال است. بنابراین به تک تک ناشنوایان توصیه می‌کنم که با تلاش مستمر و مداوم، پیگیر مطالبات خود باشند.

فرماندار مشهد، انسجام، تقویت همبستگی و ایجاد اقتدار در جامعه ناشنوایان و به دنبال آن حل مشکلات این قشر را از جمله فواید و

اغلب ناشنویان اجازه تهیه این وسایل را به آن‌ها نمی‌دهد. در صورتی که با توجه به ثروت ملی و بودجه کشور، دولت می‌تواند با اختصاص هزینه‌های ناچیز به درخواست‌های مشروع این قشر پاسخ داده و آن‌ها را به وسایل توان‌بخشی مجهز کند.

دکتر گیتی از بیکاری به عنوان یکی از مشکلات عمده جامعه ناشنویان یاد کرد و اظهار داشت: بیکاری، ناشنویان را بیش از سایر افراد اجتماع رنج می‌دهد. بنابراین دولت باید با فراهم آوردن فرصت‌های شغلی این گروه را برای دستیابی به استقلال مالی و تأمین مایحتاج ضروری زندگی یاری نماید و یا برای آن‌ها مستمری بیکاری در نظر بگیرد.

نماینده مردم مشهد در مجلس شورای اسلامی در ادامه مراسم اختتامیه به ایراد سخن پرداخت و اظهار داشت: در سال جاری ۱۹۵ هزار میلیارد تومان بودجه در اختیار دولت آقای احمدی‌نژاد قرار گرفته است بنابراین دولت باید پاسخگوی مشکل اشتغال همه اقشار باشد.

از طرفی دولت، ایجاد ۷۵۰ هزار فرصت شغلی را در قالب تعاونی‌ها در نظر گرفته است که بر اساس مصوبات دولت، ۱۰۰ هزار فرصت شغلی به استان خراسان اختصاص یافته است. بنابراین به ناشنویان عزیز توصیه می‌کنم که با ایجاد تعاونی‌های تولیدی گروهی و دریافت تسهیلات از وزارت تعاون، برای جمع‌کثیری از دوستان خود، فرصت‌های اشتغال را فراهم کنند.

حجة الاسلام عسکری با اشاره به مشکلات ناشنویان تأکید کرد: شرم آور است که یک انسان مسلمان در کشورمان برای تهیه یک وسیله حیاتی مثل سمعک مشکل داشته باشد و دستگاه‌های متولی وزارتی ما، کارشان باشگاه دارای و یا باشگاه داری سیاسی و مواردی از این نوع باشد.

وی اضافه کرد: وزارت رفاه، مسئول پاسخگویی به مطالبات شما می‌باشد و ما این وزارت را از وضعیت باشگاه داری خارج می‌کنیم.

نایب رئیس کمیسیون اصل نود مجلس در خاتمه سخنانش قول مساعد داد که مفاد قطعنامه و خواسته‌ها و مطالبات جامعه ناشنویان را از طریق ریاست مجلس و کمیسیون اصل نود پیگیری نماید.

در پایان این همایش، ضمن تقدیر و تشکر از کلیه شرکت‌کنندگان، تندیس یادبود این همایش با نمایندگان کانون‌های ناشنویان سراسر کشور اهدا شد.

منبع: شکست سکوت، ش ۱۷ و ۱۸، بهار و تابستان ۱۳۸۵.

گردهمایی آینده

هشتمین گردهمایی کانون‌های ناشنویان سراسر کشور، ۲۸ اردیبهشت ماه ۱۳۸۵ در حالی که کار خود پایان داد که جای خالی بسیاری از مسئولان و متولیان استانی و کشوری دعوت شده در بین نمایندگان جامعه ناشنویان بیش از پیش احساس می‌شد.

شاید قضاوت درباره دلایل عدم حضور مسئولان، کار ساده‌ای نباشد؛ اما هنگامی که به سخنان این دولتمردان در باب لزوم تحقق عدالت اجتماعی، برابری فرصت‌ها و هزاران هزار جمله زیبا و عامه‌پسند دیگر گوش می‌سپاریم و حضور شوق‌برانگیز و وصف‌ناشدنی مسئولان را در جمع پر مهر آن‌ها نظاره‌گر می‌شویم، از اینکه به حکم اقلیت بودن، در اولویت‌های ردیف‌های پایین امور حمایتی، قانون‌گذاری و برنامه‌ریزی قرار گرفته‌اند، تأسف می‌خوریم.

با این حال از حضور ارزشمند سایر مسئولان محترم شرکت‌کننده، بهره‌برده و در فرصت کوتاه به دست آمده، گفتگویی کوتاه با تنی چند از این عزیزان انجام دادیم که حاصل آن از نظر تان می‌گذرد:

نماینده مردم مشهد در مجلس شورای اسلامی: ناشنویان و تشکیل فراکسیونی ویژه در مجلس

اثرات برگزاری این همایش‌ها عنوان کرد و از ناشنویان خواست که با صبر و پشتکار، تمام تلاش خود را برای تحقق اهداف، خواسته‌ها و مطالبات خود به کار گیرند و در این راه هیچ‌گاه ناامید نشوند.

مدیر آموزش و پرورش استثنایی خراسان رضوی نیز در ادامه این مراسم، ضمن تشکر از کلیه دست‌اندرکاران برگزاری این همایش و عرض خیر مقدم به میهمانان، اظهار داشت: جامعه توانمند، جامعه‌ای است که بتواند شرایط رشد، موفقیت و رسیدن به کمال مطلوب را برای همه افراد خود فراهم آورد و اگر جامعه‌ای در فراهم آوردن این شرایط ناموفق باشد، معلول و ناتوان است.

مهین توکلی با استناد به آیه‌ای از قرآن کریم، تأکید کرد: خداوند سرنوشت هیچ گروهی را تغییر نمی‌دهد، مگر اینکه خود آن گروه، وضعیت خود را تغییر دهند. بنابراین جامعه از یک طرف و ناشنویان با خودباوری، اثبات توانمندی‌ها، برنامه‌ریزی و مداومت از طرف دیگر می‌توانند در رفع مشکلات و کمبودها قدم بردارند.

مدیر آموزش و پرورش استثنایی خراسان رضوی در ادامه، ناشنویان را به خودباوری، اعتماد به نفس، همدلی و گذشت، سخت‌کوشی و تلاش، امید و خوش‌بینی، تعهد و وظیفه‌شناسی و کانون‌های ناشنویان را به فراهم آوردن زمینه آموزش و فراگیری علوم روز برای همه اعضا و ارتباط و همکاری مستمر با کانون‌ها و مراکز ویژه ناشنویان در خارج از کشور، تشکیل کمیته جلب مشارکت‌های مردمی در کانون‌ها، اطلاع‌رسانی گسترده عملکرد، خواسته‌ها و موفقیت‌ها به مسئولان، مردم و خیرین توصیه و تشویق کرد.

رئیس کانون ناشنویان ایران نیز در این مراسم ضمن تشکر از دست‌اندرکاران برگزاری این همایش و حضور نمایندگان کانون‌های ناشنویان سراسر کشور، ابراز امیدواری کرد که با پیگیری ناشنویان، مفاد قطعنامه به اطلاع کلیه متولیان امر رسیده و به نتیجه مطلوب منتهی شود.

مبشری در ادامه سخنانش از فرماندار مشهد و سایر مسئولان شرکت‌کننده در این مراسم خواست که کانون ناشنویان مشهد را در احداث زمین این کانون، یاری و پشتیبانی نمایند.

در مراسم اختتامیه این همایش نیز که با حضور حجة الاسلام، حاج آقای علی عسکری، نماینده مردم مشهد در مجلس شورای اسلامی، حال و هوای خاصی به خود گرفت، مسعود فیروزی، ضمن تشکر از حضور وی به نمونه‌ای از کم‌توجهی‌های متولیان به ویژه وزارت رفاه اشاره کرد و اظهار داشت: در شرایطی که معلولان، اصلی‌ترین و مهم‌ترین مشتریان خدمات وزارت رفاه هستند و این وزارت برای رفع بسیاری از مشکلات آن‌ها، هنوز قدمی برنداشته است، باشگاه داری از جانب این وزارت چه معنایی دارد؟ در حالی که همه ما خوب می‌دانیم که مخارج سالانه باشگاهی مثل استقلال تهران، سالانه چند میلیارد تومان هزینه در بردارد.

وی در ادامه با اشاره به پیشنهاد جمعی از نمایندگان ناشنویان از حجة الاسلام، حاج آقای عسکری به عنوان یکی از فعالان حوزه و دانشگاه خواست که طلبه‌های جوان را برای همکاری و ارتباط بیشتر با کانون‌ها، فراگیری زبان اشاره و آموزش مسائل مذهبی و تبلیغات اسلامی به این عزیزان تشویق و ترغیب نماید.

دبیر کل کانون ناشنویان ایران نیز خطاب به نماینده مردم مشهد در مجلس شورای اسلامی، خواستار رسیدگی به مشکلات و مطالبات ناشنویان شد و گفت: وسایل توان‌بخشی به ویژه سمعک، دستگاه‌های ارتباطی همچون فاکس و ... تأثیر بسیار زیادی در بهبود زندگی فردی و اجتماعی ناشنویان ایفا می‌کنند. اما متأسفانه وضعیت مالی نامناسب

جناب آقای عسکری، نمایندگان مردم در مجلس، چقدر با مشکلات و مطالبات جامعه ناشنویان آشنایی دارند و آیا ساز و کار قانون اساسی، اجازه حضور نماینده‌ای از جامعه معلولان را در دوره‌های مجلس می‌دهد یا خیر؟

نمایندگان پس از سه هفته کاری قانون‌گذاری در مجلس، در هفته فعالیت نظارتی و در حوزه‌های انتخابیه خود به شنیدن مشکلات اقشار مختلف مردم و پیگیری مطالبات آن‌ها می‌پردازند. به این ترتیب همه نمایندگان در جریان مشکلات صنوف و اقشار خاص هستند به ویژه نمایندگانی که عضو کمیسیون‌های نظارتی مجلس، مثل کمیسیون اصل نود، هستند.

در پاسخ به سؤال دومتان باید بگویم که اقشار و گروه‌های مختلف مردم مثل جامعه ناشنویان می‌توانند با ارائه طرح تشکیل فراکسیونی ویژه در مجلس، یک یا جمعی از نمایندگان را مسئول پیگیری مطالبات و خواسته‌های خود کنند.

به نظر شما آیا قانون جامع رفاه معلولان پاسخگوی همه نیازهای این گروه می‌باشد؟

این قانون در بعضی از بخش‌ها، جوابگوی نیازها نمی‌باشد به ویژه در بخش هدفمند کردن یارانه‌ها در حال حاضر مطالعات کارشناسی دولت به منظور بازنگری مجدد این قانون به اتمام رسیده است و ما منتظر طرح لایحه‌های جدید در این زمینه هستیم که ان شاء الله با طرح و تصویب لوایح جدید به ویژه هدفمند شدن یارانه‌ها، پاسخگویی دولت و وزارت رفاه به اقشار آسیب‌پذیر کارآمدتر خواهد شد.

فرماندار مشهد: ناشنویان؛ اقلیت اما واقعیت

آقای موحدیان، به نظر شما به غیر از سازمان‌های متولی ناشنویان وظیفه سایر نهادها در زمینه بررسی و رفع مشکلات این گروه چه می‌باشد؟

درست است که ناشنویان، یک گروه اقلیت می‌باشند اما واقعیت هستند و همه نهادها باید برای حل مشکلات این گروه و به ویژه رفع مشکل اشتغال اهتمام ورزند.

* برگزاری این گونه همایش‌ها را در احقاق حقوق فردی و اجتماعی و دستیابی هرچه سریع‌تر به خواسته‌ها و مطالبات این گروه، چگونه ارزیابی می‌کنید؟

برگزاری این همایش نقش بسیار زیادی در طرح و حل مسائل و مشکلات ویژه این گروه ایفا می‌کند در عین حال این عزیزان باید با حفظ انسجام خود، از فرصت‌های این چنین، استفاده کرده و خواسته‌های خود را به مسئولان دیکته کنند و پیگیری مطالبات خود باشند.

* در جهت عملی و اجرایی شدن مفاد قطعنامه این همایش، چه تدابیری را در فرمانداری در نظر می‌گیرید؟

من پیگیر خواسته‌ها و مطالبات قید شده در مفاد قطعنامه این همایش هستم هرچند که با وظایف فرمانداری غیرمرتبط باشند.

مدیر آموزش و پرورش استثنایی خراسان رضوی: مسئولان کمک به ناشنویان را وظیفه خود بدانند.

خانم توکلی، نقش و وظایف سازمان‌های متولی ناشنویان کاملاً بارز و مشخص است، شما برای به صحنه آوردن و دخیل کردن سایر نهادها، جهت رفع هرچه سریع‌تر کمبودها و مشکلات این گروه، چه راه‌کارهایی را پیشنهاد می‌کنید؟

ناشنویان به عنوان گروهی از شهروندان جامعه باید از حقوقی برابر با سایر شهروندان برخوردار باشند اما متأسفانه مسئولان نهادهای مختلف، شناخت کافی از نیازها و انتظارات این گروه ندارند.

به این ترتیب تشکل‌های غیر دولتی مرتبط با ناشنویان و کانون‌ها

باید ضمن برگزاری جلسات مستمر با مسئولان نهادهای مختلف و طرح مشکلات و نیازها، بیان توفیقات، توانمندی‌ها و قابلیت‌های این گروه، ضمن افزایش آگاهی و شناخت جامعه و مسئولان، آنها را به سرمایه‌گذاری در جهت رفع مشکلات ناشنویان تشویق و ترغیب نمایند و از آنجا که جامعه ما یک جامعه عاطفی و مذهبی است، من اطمینان دارم که مسئولان نیز پس از شناخت ناشنویان و نیازهای آنها به میدان خواهند آمد به شرط آنکه مسئولان محترم به ابراز همدردی و همدلی اکتفا نکنند و کمک به این قشر را وظیفه خود بدانند.

* ناشنویان در زمینه آموزش با چه مشکلات عمده‌ای رو به رو هستند؟

کمبود فضاهای آموزشی، نیروهای متخصص و تجهیزات توان‌بخشی در زمینه آموزش کودکان ناشنوا در مقطع پیش دبستانی یکی از مشکلات عمده ماست.

از طرفی دانش‌آموزان ناشنوا که تا مقطع متوسطه از معلم رابط و پشتیبان برخوردار هستند پس از ورود به مراکز آموزش عالی، در زمینه آموزش و پیگیری امور دانشجویی با مشکلات زیادی مواجه می‌شوند.

بنابراین پیش‌بینی جایگاهی به عنوان دفتر پشتیبانی از دانشجویان استثنایی، تدوین دستورالعمل اجرایی، اختصاص اعتبار و تأمین نیروی انسانی مورد نیاز این دفاتر، ضروری به نظر می‌رسد.

* پیگیری تشکیل این دفاتر ویژه را از وظایف چه سازمان یا نهادی می‌دانید؟

ایجاد این دفاتر نیازمند یک همکاری بین بخشی بین وزارت علوم، کانون‌های ناشنویان و احتمالاً آموزش و پرورش استثنایی است.^۱

قطعنامه هشتمین گردهمایی

نمایندگان کانون‌های ناشنویان سراسر کشور

ساختن خویش

چون افزایش آگاهی‌ها و آمادگی بیشتر اعضای کانون برای فعالیت مفید در کانون‌ها عامل مؤثر در پیشبرد امور جامعه ناشنوا و بهبود زندگی آنها است به همه اعضای کانون‌ها با وجود شرایط سختی که در آن به سر می‌برند توصیه می‌شود:

- ۱- مطالعه نشریات کانون و روزنامه و کتاب را سرگرمی خود قرار دهند.
- ۲- اصول کار جمعی را که رعایت اساسنامه کانون و رعایت دیگران و احترام به رأی اکثریت است تکلیف خود بدانند.
- ۳- قدر خدمت رهبران و مسئولان ناشنوا را بشناسند و مشوق آنان در ادامه خدمت باشند.
- ۴- جوانان تحصیلکرده ناشنوا، انگلیسی کتبی و اشاره بین‌المللی را یاد بگیرند تا بتوانند از نوشته‌های راجع به اشخاص ناشنوا به زبان انگلیسی استفاده نمایند و در نتیجه کانون‌ها برای حضور در صحنه بین‌المللی آماده شوند.
- ۵- سختی‌ها را با صبر و متانت و خونسردی و تلاش برای آینده بهتر پشت سر گذارند.

آموزش

با تأکید بر قطعنامه گردهمایی تجلیل از معلمان ناشنوی سراسر کشور مورخ ۱۲ و ۱۳ اردیبهشت ماه ۱۳۸۴ در اصفهان نکات زیر در زمینه آموزش اطفال ناشنوا اضافه می‌شود:

- ۱- هر چند آموزش اطفال ناشنوا در کلاس‌های مختلط با اطفال شنوا آن هم بدون پشتیبانی آموزش لازم نباید توصیه و تبلیغ شود ولی در

۱. شکست سکوت، ش ۱۷ و ۱۸، بهار و تابستان ۱۳۸۵.

الف) اشخاص ناشنوا که از رادیو نمی‌توانند استفاده نمایند حق دارند به جبران این محرومیت، قابل استفاده کردن تلویزیون را برای خود خواستار باشند و در این زمینه زیرنویس و اشاره‌گر از وسایل تأمین منظور آنها است.

ب) کانون‌ها باید با نظرخواهی از همه اعضای خود درباره کم و کیف زیرنویس‌ها و اشاره‌گرهای تلویزیون ظرف یک ماه از این تاریخ نتیجه نظرخواهی را برای اقدام لازم بعدی به طور کتبی به کانون ناشنوایان ایران اعلام دارند.

قانون راجع به حمایت از اشخاص معلول

جامعه ناشنوا مصراً در انتظار رفع موانع اجرای قانون راجع به حمایت از اشخاص دارای معلولیت و خواستار وضع قانون تکمیلی در جهت توسعه حقوق اشخاص معلول با لحاظ طرح قانون الگوی مصوب سازمان ملل متحد می‌باشد.

پیگیری خواسته‌ها

به عهده کانون ناشنوایان ایران است که توجه به قطعنامه‌های گردهمایی‌ها را درباره آموزش دانش‌آموزان ناشنوا و سایر خواسته‌ها با رعایت سلسله مراتب اداری از مسئولان امر بخواهد و در صورت ادامه بی‌اعتنایی مسئولان محترم اجرایی برای تأمین مطالبات مذکور به قوه مقننه و در صورت لزوم قوه قضائیه رجوع نماید.

شعار پایانی گردهمایی

ایمان به خداوند، ساختن خویش، حفظ همبستگی و اتحاد و اجتناب از نفاق، نیروبخش ما در ادامه تلاش برای تأمین شرایط زندگی بهتر و پیشرفت‌های آینده جامعه ناشنوا خواهد بود.^۱

گردهمایی رؤسا و مسئولان کانون‌های

ناشنوایان سراسر کشور

شیراز، ۱۰ تا ۱۳ بهمن ۱۳۹۱

گردهمایی رؤسا و مسئولان کانون‌های ناشنوایان سراسر کشور از ۱۰ تا ۱۳ بهمن ۱۳۹۱ در شهر شیراز با موفقیت برگزار شد. اطلاعات کلی درباره گردهمایی مذکور اجمالاً به شرح زیر است:

مشارکت کانون‌ها

۵۰ کانون در گردهمایی شیراز شرکت کردند که این تعداد شرکت‌کننده، گردهمایی شیراز را از این حیث در مقام دوم بعد از هشتمین گردهمایی در مشهد قرار می‌دهد. در گردهمایی سال ۱۳۸۵ در مشهد ۵۸ کانون شرکت داشتند. ۱۲۱ نفر از رؤسا و مسئولان به عنوان نمایندگان ۵۰ کانون شرکت کننده در گردهمایی و ۳۲ نفر از اعضای کانون‌ها هم به عنوان ناظر در گردهمایی حضور داشتند.

موضوع گردهمایی

توسعه و تحکیم دوستی و اتحاد در جامعه ناشنوا موضوع و هدف اصلی گردهمایی بود و شعار انتخابی زیر توضیح مناسبی برای روشن کردن موضوع و هدف گردهمایی بود:

«برای پیشرفت باید نیرومند شد

دوست و متحد شویم تا نیرومند شویم»

اسامی کانون‌های شرکت کننده

۱. کانون ناشنوایان ایران
۲. کانون ناشنوایان استان آذربایجان شرقی
۳. کانون ناشنوایان استان اصفهان

۱. شکست سکوت، شماره ۱۷ و ۱۸، بهار و تابستان ۱۳۸۵.

مواردی که اولیا مایل به ثبت نام فرزندان ناشنوا یا نیمه‌شنوای خود در کلاس‌های عادی باشند یک دوره آموزشی شش ماهه پیشنهاد می‌شود که در ضمن با پایان، هر گاه مدیر مؤسسه آموزشی مربوطه تشخیص دهد دانش‌آموز ناشنوا قادر به تحصیل در کلاس عادی نیست ترتیب انتقال او به مدرسه خاص ناشنوا داده شود.

۲- تجویز صریح استفاده از اشاره در آموزش اطفال ناشنوا به عنوان یک وسیله طبیعی ارتباط انسان‌ها اعم از شنوا و ناشنوا، رعایت مقررات معتبر بین‌المللی در این خصوص و احترام به یک قانون طبیعی در جهت مصالح اطفال ناشنوا خواهد بود.

۳- لزوم ارتقای کیفیت آموزش زبان گفتاری و نوشتاری با تجدید نظر لازم در برنامه‌های آموزشی مورد تأکید است.

۴- جز در نقاط دور دست تشکیل اضطراری کلاس‌های مختلط دانش‌آموز ناشنوا با دانش‌آموزان دارای معلولیت‌های دیگر قابل قبول نیست.

۵- لزوم برقراری سهمیه آموزش عالی برای اشخاص ناشنوا به عنوان خواست چندین ساله جامعه ناشنوا و برگزاری مسابقه ورودی بین داوطلبان ناشنوا در صورت لزوم مورد تأکید است.

۶- خاتمه دادن به رفتار تبعیض‌آمیز بین معلمان شنوا و ناشنوا و استفاده از نظریات معلمان ناشنوا در تصمیم‌گیری‌های آموزشی - اداری مدارس خاص ناشنوا اقدامی مؤثر در بهبود کیفیت آموزش دانش‌آموزان ناشنوا می‌باشد.

اشتغال و مستمری بیکاری

چون با وجود قوانین راجع به استخدام اشخاص دارای معلولیت و با وجود مساعی سازمان بهزیستی کشور بحران بیکاری جوانان ناشنوا شدیدتر و وخیم‌تر از بیکاری اشخاص شنوا ادامه دارد. ضمن اینکه ادامه تلاش‌های سازمان بهزیستی و سعی در تهیه طرح‌های ابتکاری کانون‌ها در زمینه اشتغال اشخاص ناشنوا مورد انتظار است برقراری مستمری بیکاری برای اشخاص معلول از جمله ناشنواها به عنوان اقدامی انسانی و عادلانه تقاضای مصرانه جامعه ناشنوا از دولت می‌باشد.

تأمین خدمات مترجمی زبان اشاره

احتیاج به خدمات مترجمی زبان اشاره در آموزش و زندگی ناشنواها، توجه و اقدامات خاص و مؤثر سازمان بهزیستی کشور و سازمان آموزش و پرورش استثنایی و کانون ناشنوایان ایران را در زمینه تأمین مترجم زبان اشاره واجد شرایط ایجاب می‌کند.

تأمین نیاز طبیعی جوانان ناشنوا به ازدواج

۱- ازدواج ناشنوا با شنوا توصیه نمی‌شود.
۲- با لحاظ آثار سوء روانی و اجتماعی محرومیت جوانان ناشنوا از ازدواج بنابر ملاحظات افراطی پیشگیری از ناشنوایی، ازدواج آگاهانه جوانان ناشنوا با ناشنوا توصیه می‌شود.

۳- راهنمایی و توصیه اولیا به فرزندان ناشنوای خود در انتخاب همسر حق آنان است و تصمیم‌گیری نهایی آگاهانه در انتخاب همسر حق جوانان ناشنوا است.

تجهیز وسایل فنی توان‌بخشی

با صرف مبلغ بسیار ناچیزی از بودجه دولت می‌توان همه اشخاص ناشنوا را رایگان به وسایل فنی توان‌بخشی (سمعک، فاکس، تلفن همراه) مجهز کرد و سختی‌ها و محرومیت‌های ناشی از ناشنوایی آنها را به طور مؤثر کاهش داد.

عبارت توان‌بخشی بدون تأمین رایگان وسایل فنی توان‌بخشی برای اشخاص ناشنوا بی‌معنی است.

قابل استفاده کردن تلویزیون برای اشخاص ناشنوا

- ۴۱. کانون ناشنوایان شهرستان مرند
- ۴۲. کانون ناشنوایان شهرستان مهاباد
- ۴۳. کانون ناشنوایان شهرستان میناب
- ۴۴. کانون ناشنوایان شهرستان نجف‌آباد
- ۴۵. کانون ناشنوایان شهرستان نکا
- ۴۶. کانون ناشنوایان شهرستان نور
- ۴۷. کانون ناشنوایان شهرستان نوشهر و چالوس
- ۴۸. کانون ناشنوایان شهرستان نطنز
- ۴۹. کانون ناشنوایان شهرستان نیشابور
- ۵۰. کانون ناشنوایان شهرستان یاسوج

قطعه‌نامه گردهمایی شیراز

قطعه‌نامه گردهمایی که هم به صورت نوشته بر روی پرده بزرگ نمایش داده شد و هم با زبان اشاره برای حضاران ترجمه شد، به اتفاق آراء حضاران در گردهمایی به تصویب رسید. گزیده‌ای از آن به صورت زیر تقدیم می‌گردد:

سیزدهمین گردهمایی رؤسا و مسئولان کانون‌های ناشنوایان سراسر کشور

۱۰ تا ۱۳ بهمن ۱۳۹۱ شیراز

با توجه به اینکه اختلاف و نفاق مانع بزرگ پیشرفت و تحقق خواسته‌های مشروع جامعه ناشنوا می‌باشد، امضاکنندگان برای رفع این مانع و تأمین و توسعه و تحکیم دوستی و اتحاد جامعه ناشنوا رعایت و پیگیری اجرای مواد زیر را به همه ناشنواها و همه مسئولان سازمان‌های غیردولتی ناشنوایان پیشنهاد و توصیه می‌نماید:

تأسیس سازمان جدید غیر دولتی ناشنوایان در هر جا که یک سازمان غیردولتی ناشنوایان موجود باشد، عملی منافقانه است که با هیچ دلیل و جهتی قابل توجیه نیست. اگر در یک سازمان موجود نقص و عیبی باشد باید برای رفع نقص و عیب آن اقدام شود و نه تأسیس سازمان جدیدی که چون اصل تأسیس آن غیرضروری است عیب و نقص آن هم ناگزیر خواهد بود.

منع شکایت از سازمان‌های موجود

به‌طوری که تجربه نشان می‌دهد شکایت ناشنواها از سازمان‌های غیردولتی موجود به مقامات اداری و مراجع قضایی اقدامی سازنده نیست و باعث اتلاف وقت و انرژی هردو طرف اختلاف است.

مصلحت جامعه ناشنوا ایجاب می‌کند که برای حل اختلافات بین خود از طریق مذاکره دوستانه و میانجی‌گری و سازش اقدام نمایند.

به جهت بالا، شکایت از کانون ایران که در دادگاه تجدید نظر تهران مطرح است، مورد تأیید نمی‌باشد و اقدام برای ختم این دعوا به سازش از طریق مذاکره اکیداً توصیه می‌شود. نظریات متفاوت مسئولان کانون‌های استان و شهرستان باید مورد بررسی قرار گیرد و ترتیبات مناسبی برای تنظیم همکاری و رابطه بین این کانون‌ها تدوین شود. اساسنامه‌ی کانون‌ها یکسان نیست. بعضی کانون‌ها از اساسنامه‌ی نمونه وزارت کشور و بعضی از اساسنامه‌ی نمونه سازمان بهزیستی تبعیت کرده‌اند. بعضاً اساسنامه‌ی اداره‌ی فرهنگ و ارشاد (سازمان تبلیغات، سازمان تربیت بدنی و...) در مواردی اساسنامه‌ی نمونه بدون هیچ‌گونه دخل و تصرف لازم مورد قبول قرار گرفته در حالی که قسمت‌هایی از آن با وضع کانون ناشنوایان انطباق ندارد و کانون‌هایی هم هستند که دو اساسنامه دارند.

این آشفتگی که در فعالیت و کارایی کانون‌ها تأثیر منفی دارد باید خاتمه یابد و برای تأمین این نظر تهیه طرح لازم که مورد قبول وزارت کشور و سازمان بهزیستی و سایر سازمان‌های ذیربط باشد، ضروری خواهد بود.

تعاون : تعاونی
Co - Operative

- ۴. انجمن ناشنوایان استان البرز
- ۵. کانون ناشنوایان استان خراسان رضوی
- ۶. کانون ناشنوایان استان خراسان شمالی
- ۷. کانون ناشنوایان استان خوزستان
- ۸. کانون ناشنوایان استان زنجان
- ۹. کانون ناشنوایان استان سیستان و بلوچستان
- ۱۰. کانون ناشنوایان استان فارس
- ۱۱. کانون ناشنوایان استان قزوین
- ۱۲. کانون ناشنوایان استان قم
- ۱۳. کانون ناشنوایان استان کرمان
- ۱۴. کانون ناشنوایان استان کهگیلویه و بویر احمد
- ۱۵. کانون ناشنوایان استان گلستان
- ۱۶. کانون ناشنوایان استان مازندران
- ۱۷. کانون ناشنوایان استان هرمزگان
- ۱۸. کانون ناشنوایان استان یزد
- ۱۹. کانون ناشنوایان شهرستان اسفراین
- ۲۰. کانون ناشنوایان شهرستان بابل
- ۲۱. کانون ناشنوایان شهرستان بهشهر
- ۲۲. کانون ناشنوایان شهرستان تنکابن
- ۲۳. کانون ناشنوایان شهرستان جویبار
- ۲۴. کانون ناشنوایان شهرستان چهرم
- ۲۵. کانون ناشنوایان شهرستان خمینی شهر
- ۲۶. کانون ناشنوایان شهرستان داراب
- ۲۷. کانون ناشنوایان شهرستان ساوجبلاغ
- ۲۸. کانون ناشنوایان شهرستان سبزوار
- ۲۹. کانون ناشنوایان شهرستان سوادکوه
- ۳۰. کانون ناشنوایان شهرستان شاپور
- ۳۱. کانون ناشنوایان شهرستان شاهین شهر
- ۳۲. کانون ناشنوایان شهرستان شهرضا
- ۳۳. کانون ناشنوایان شهرستان صفاشهر
- ۳۴. کانون ناشنوایان شهرستان عجب‌شیر
- ۳۵. کانون ناشنوایان شهرستان فسا
- ۳۶. کانون ناشنوایان شهرستان قائم‌شهر
- ۳۷. کانون ناشنوایان شهرستان قاین
- ۳۸. کانون ناشنوایان شهرستان قوچان
- ۳۹. کانون ناشنوایان شهرستان گراش
- ۴۰. کانون ناشنوایان شهرستان لارستان

سال ۱۹۵۱ برگزار شد، تأسیس شده است. تصویب اساسنامه فدراسیون در رم ایتالیا اصلاح در - ۲۲ ۲۳ اوت ۱۹۶۳ در استکهلم سوئد اصلاح در ۱۱ اوت ۱۹۶۷ در ورشو لهستان اصلاح در - ۲۰ ۲۱ ژوئیه ۱۹۸۷ در اسپیوفلانند اصلاح در ۳ ژوئیه ۱۹۹۱ در توکیو ژاپن از اصلاحات احتمالی بعدی اطلاعی نیست در اساسنامه ۱۱ ماده‌ای فدراسیون که هر ماده آن یک یا چند قسمت دارد نام و محل و پرچم و روش‌های رسمی ارتباطی و عضویت و سازمان و اهداف و منابع مالی و اصلاح اساسنامه و انحلال و بایگانی اسناد مالی و غیرمالی تعیین شده است. به موجب ماده ۳ اساسنامه فدراسیون جهانی ناشنویان شش نوع عضو دارد:

- ۱- عضویت عادی به معنای عضویت اصلی
- ۲- عضویت وابسته
- ۳- عضویت بین‌المللی
- ۴- عضویت افتخاری
- ۵- عضویت حمایتی
- ۶- عضویت فردی

اعضای عادی سازمان‌های ملی ناشنویان کشورهای مختلف هستند که در تصمیم‌گیری آن‌ها ناشنوا نقش تعیین کننده دارد. تنها اعضای عادی در مجمع عمومی فدراسیون نماینده و حق رأی دارند. مجمع عمومی فدراسیون هر چهار سال یکبار ضمن برگزاری کنگره جهانی ناشنویان تشکیل می‌شود و در فاصله هر دو کنگره هیئت فدراسیون (Board) مرجع عالی تصمیم‌گیری فدراسیون می‌باشد. فدراسیون یک رئیس دارد که رئیس هر مجمع عمومی و رئیس هیئت فدراسیون می‌باشد یک کمیته مدیریت در جنب هیئت Board و یک دبیرخانه و دبیرکل تحت نظر هیئت و یک قسمت علمی و چند دبیرخانه منطقه‌ای زیر انجام امور فدراسیون را به عهده دارند:

- دبیرخانه منطقه آمریکایی جنوبی
- دبیرخانه منطقه آمریکایی مرکزی
- دبیرخانه منطقه آسیا و اقیانوس آرام
- دبیرخانه منطقه آفریقای شرقی و جنوبی
- دبیرخانه منطقه اروپای شرقی و آسیای مرکزی
- دبیرخانه منطقه عرب

در حال حاضر فدراسیون جهانی ناشنویان در کشورهای پنج قاره جهان جمعاً ۱۲۲ عضو عادی یا اصلی دارد. که از جمله آن سازمان‌های ناشنویان ترکیه، پاکستان، آذربایجان، ارمنستان در همسایگی ایران می‌باشند. تاریخ و محل تشکیل کنگره‌های جهانی ناشنویان به شرح زیر است: کنگره اول - ۱۹۵۱ رم، ایتالیا - کنگره دوم - ۱۹۵۵ زاگراب، یوگسلاوی، کنگره سوم - ۱۹۵۹ ویسبادن، آلمان، کنگره چهارم - ۱۹۶۳ استکهلم، سوئد، کنگره پنجم - ۱۹۶۷ ورشو، لهستان، کنگره ششم - ۱۹۷۱ پاریس، فرانسه، کنگره هفتم - ۱۹۷۵ واشنگتن دی سی آمریکا، کنگره هشتم - ۱۹۷۹ وارنا، بلغارستان، کنگره نهم - ۱۹۸۳ پالمو، ایتالیا، کنگره دهم - ۱۹۸۷ اسپو، فنلاند، کنگره یازدهم - ۱۹۹۱ توکیو، ژاپن، کنگره دوازدهم - ۱۹۹۵ وین، اتریش، کنگره سیزدهم - ۱۹۹۹ بریسیین، استرالیا، کنگره چهاردهم در تابستان ۲۰۰۳ در مونترآل کانادا تشکیل خواهد شد.

نوع عضویت کانون ناشنویان ایران در فدراسیون جهانی ناشنویان: عضویت کانون در فدراسیون از نوع عضویت عادی است (Ordinary)

اساسنامه‌ی فعلی کانون ناشنویان ایران مصوب مجمع عمومی فوق‌العاده ۳/۱۱/۱۳۸۲، مورد تأیید عموم اعضای کانون و امضا کنندگان است و شکایت از آن موجه نمی‌باشد.

لزوم تدوین و آموزش قواعد رفتاری و انضباطی مورد تأکید است. زیرا آموزش رفتار مناسب اجتماعی بر طبق این قواعد از لوازم توسعه دوستی و اتحاد در جامعه ناشنوا می‌باشد.

از هیئت مدیره کانون ناشنویان ایران انتظار دارد برای تهیه طرح مقدماتی این قواعد و نظرخواهی از کانون‌ها و نهایی کردن طرح اقدام نماید.

چون یکسانی علائم و سربرگ‌های کانون‌ها نشانی از اتحاد بین کانون‌ها می‌باشد، رفع اختلاف در علائم و سربرگ کانون‌ها اقدام لازمی است که بررسی آن و تهیه طرح مقدماتی لازم و نظرخواهی از کانون‌ها و نهایی کردن طرح بر طبق نظر اکثریت کانون‌ها به هیئت مدیره کانون ناشنویان ایران محول می‌گردد.

فدراسیون ورزشی ناشنویان

چون تجمیع و عنوان فدراسیون ورزشی ناشنویان و بیماری‌های خاص موجب تبلیغ و اشاعه این نظر و نگاه نادرست در جامعه می‌باشد که ناشنوبی نوعی بیماری است، لذا امضاکنندگان قطعنامه مصرأ و مؤکداً از مقامات محترم و مسئول می‌خواهند که از تجمیع و عنوان صرف نظر نمایند تا فدراسیون ورزشی ناشنویان احیا و فعال گردد.

چون محل فعلی کانون ناشنویان استان فارس با لحاظ جمعیت ناشنوی شهر برای تأمین نیازها و انجام خدمات اجتماعی کانون کافی نیست، از جناب آقای استاندار عزیز و فرماندار محترم استان فارس و همه مقامات محترم و مسئول دولتی و شهرداری شیراز استدعا و انتظار دارد یا ساختمان بزرگ و مناسبی در اختیار کانون ناشنویان استان فارس قرار دهد و یا زمینی به این کانون واگذار شود که خود با استمداد از مردمان نیکوکار بتواند ساختمانی مناسب با شأن و حیثیت تاریخی و فرهنگی شهر شیراز و استان فارس بنا و احداث نماید.^۱

فدراسیون جهانی ناشنویان World Federation of the Deaf

معرفی فدراسیون جهانی ناشنویان

با علامت اختصاری WFD یک سازمان بین‌المللی غیردولتی است که سازمان مرکزی کانون‌های ملی ناشنویان کشور می‌باشد. فدراسیون جهانی ناشنویان در سیستم سازمان ملل متحد رسماً وابسته به چهار مؤسسه تخصصی ملل متحد یعنی شورای اقتصادی و اجتماعی و سازمان آموزشی و علمی و فرهنگی (یونسکو) و سازمان بین‌المللی کار و بالاخره سازمان بهداشت جهانی می‌باشد. فدراسیون جهانی ناشنویان در اولین کنگره جهانی ناشنویان که در رم ایتالیا در

۱. خسرو گیتی، سایت جوانان ناشنویان پیشواز ایران، ۳۰ بهمن ۱۳۹۱.
2. www.wfdeaf.org